SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-116-24

Druk nr 842

Warszawa, 19 listopada 2024 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Rada Ministrów ze względu na istotne znaczenie społeczne regulacji, na podstawie art. 51 ust. 2 regulaminu Sejmu, wnioskuje o skrócenie postępowania z projektem ustawy, w szczególności o przystąpienie do pierwszego czytania projektu bez zachowania terminu określonego w art. 37 ust. 4 regulaminu Sejmu.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw[1)]

Art. 1. W ustawie z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Podmioty skupujące bez wezwania naliczają wpłaty na Fundusz za okresy roczne i dokonują tych wpłat w terminie do dnia 14 lutego roku następującego po roku, za który dokonały tego naliczenia.

2. Jeżeli wysokość kwoty naliczonej z tytułu wpłat na Fundusz za dany rok nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, tę kwotę zalicza się na poczet wpłat na Fundusz za kolejny rok, w którym wysokość kwoty naliczonej z tytułu tych wpłat przekroczyła pięciokrotność kosztów tego upomnienia.”,

b) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Do wpłat na Fundusz i deklaracji, o których mowa w art. 5, stosuje się odpowiednio przepisy działów III, V i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2023 r. poz. 2383 i 2760 oraz z 2024 r. poz. 879), z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w tej ustawie przysługują:”;

2) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot skupujący składa dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu skupującego, na formularzu opracowanym przez Krajowy Ośrodek i udostępnionym

---

[1)] Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz ustawę z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa.

na jego stronie podmiotowej, roczne deklaracje o wysokości naliczonych wpłat na Fundusz, które zawierają:

1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres tego podmiotu,
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON) tego podmiotu lub – w przypadku podmiotu wpisanego do Krajowego Rejestru Sądowego – numer w Krajowym Rejestrze Sądowym tego podmiotu,
3) określenie rodzaju, ilości i wartości nabytych produktów rolnych stanowiących podstawę naliczenia wpłaty na Fundusz,
4) kwotę naliczoną z tytułu wpłaty na Fundusz za dany okres,
5) numer rachunku bankowego tego podmiotu albo numer rachunku tego podmiotu prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej,
6) pouczenie, że w przypadku niewpłacenia w terminie kwoty naliczonej z tytułu wpłaty na Fundusz lub wpłacenia tej kwoty w niepełnej wysokości ta deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

– w terminie do dnia 14 lutego roku następującego po roku, za który dokonuje naliczenia tych wpłat.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jeżeli wysokość kwoty naliczonej z tytułu wpłaty na Fundusz za dany rok nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, deklaracji o wysokości naliczonej wpłaty na Fundusz za dany rok nie składa się.

1b. Kwotę, o której mowa w ust. 1a, uwzględnia się w deklaracji za kolejny rok, w którym wysokość kwoty naliczonej z tytułu wpłaty na Fundusz po uwzględnieniu kwoty, o której mowa w ust. 1a, przekroczyła pięciokrotność kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

3) w art. 6 w ust. 2 wyrazy „producenci rolni złożyli” zastępuje się wyrazami „zostały złożone”;

4) w art. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) środki finansowe odzyskane przez Krajowy Ośrodek w wyniku prowadzonych postępowań upadłościowych, restrukturyzacyjnych i cywilnych od podmiotów skupujących, które stały się niewypłacalne, na rzecz Funduszu z tytułu roszczeń po wypłacie rekompensat, o których mowa w art. 10 ust. 1.”;

5) w art. 10:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Ze środków finansowych Funduszu przyznaje się i wypłaca rekompensatę producentowi rolnemu, który nie otrzymał zapłaty za wyprodukowane przez niego produkty rolne zbyte podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny, a także:

1) grupie producentów rolnych utworzonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 15 września 2020 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2023 r. poz. 1145) lub związkowi grup producentów rolnych,

2) organizacji producentów rolnych utworzonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1228) lub ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o organizacji niektórych rynków rolnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1502) lub zrzeszeniu organizacji producentów rolnych,

3) organizacji producentów owoców i warzyw utworzonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 19 grudnia 2003 r. o organizacji rynków owoców i warzyw oraz rynku chmielu (Dz. U. z 2023 r. poz. 1318) lub zrzeszeniu organizacji producentów owoców i warzyw,

4) spółdzielni rolników utworzonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 372 i 1635) lub związkowi spółdzielni rolników,

5) rolniczej spółdzielni produkcyjnej utworzonej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2024 r. poz. 593),

6) rolniczemu zrzeszeniu branżowemu utworzonemu zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 października 1982 r. o społeczno-zawodowych organizacjach rolników (Dz. U. z 2024 r. poz. 263 i 1560)

– zwanym dalej „grupami”, za produkty rolne wyprodukowane przez członków grupy będących producentami rolnymi, nabyte od nich przez grupę oraz zbyte przez

grupę podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny, za które grupa nie otrzymała zapłaty.

2. Wysokość rekompensaty, o której mowa w ust. 1, zwanej dalej „rekompensatą”, ustala się jako iloczyn procentowej stawki ustalonej zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 5 i kwoty wierzytelności netto za:

1) produkty rolne wyprodukowane przez producenta rolnego i zbyte przez niego podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny, za które nie otrzymał zapłaty od tego podmiotu skupującego – w przypadku producenta rolnego;
2) produkty rolne wyprodukowane przez członków grupy będących producentami rolnymi, nabyte od nich przez grupę i zbyte przez grupę podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny, za które grupa nie otrzymała zapłaty od tego podmiotu skupującego – w przypadku grupy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przy ustalaniu wysokości rekompensaty bierze się pod uwagę wierzytelność:

1) istniejącą w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 12 ust. 1;
2) w przypadku której nie minął termin jej przedawnienia;
3) powstałą przed datą wystąpienia niewypłacalności podmiotu skupującego.”,

c) w ust. 3 w pkt 6:

– uchyla się lit. a,
– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) organ ewidencyjny wykreśli zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541) ten podmiot będący osobą fizyczną z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w wyniku zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub w wyniku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej, a po zaprzestaniu prowadzenia przez ten podmiot działalności gospodarczej sąd upadłościowy wyda na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe w ramach postępowania prowadzonego wobec osób nieprowadzących działalności

gospodarczej, w tym według przepisów tytułu V części trzeciej tej ustawy, postanowienie o:

– ogłoszeniu upadłości tego podmiotu,
– oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości tego podmiotu, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania lub wystarcza jedynie na zaspokojenie tych kosztów,
– oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek tego podmiotu jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
– umorzeniu postępowania upadłościowego, jeżeli majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych tego podmiotu obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym, zastawem skarbowym lub hipoteką morską nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania.”,

– uchyla się lit. c,

d) w ust. 4:
– w pkt 1 po wyrazach „lit. a” dodaje się wyrazy „oraz pkt 6 lit. b tiret pierwsze”,
– w pkt 3 po wyrazach „lit. c i d” dodaje się wyrazy „oraz pkt 6 lit. b tiret drugie i trzecie”,
– w pkt 4 po wyrazach „lit. e” dodaje się wyrazy „oraz pkt 6 lit. b tiret czwarte”,
– uchyla się pkt 9;

6) w art. 11:
a) w ust. 1 po wyrazach „producentów rolnych” dodaje się wyrazy „i grup”,
b) uchyla się ust. 2,
c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot skupujący, syndyk albo inna osoba sprawująca zarząd nad majątkiem tego podmiotu informują producentów rolnych i grupy ujętych w wykazie, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu tego wykazu Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka w terminie miesiąca od dnia jego przekazania.”,

d) w ust. 5:

– we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „(Dz. U. z 2022 r. poz. 470 oraz z 2024 r. poz. 1222)”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) informuje producenta rolnego i grupę, którzy nie otrzymali zapłaty za zbyte produkty rolne, o przekazaniu dokumentów, o których mowa w pkt 1.”;

7) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rekompensatę przyznaje na wniosek producenta rolnego albo grupy, w drodze decyzji administracyjnej, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego albo grupy, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku. Wydanie decyzji o przyznaniu rekompensaty przerywa bieg terminu przedawnienia wierzytelności, o której mowa w art. 11 ust. 1, w dniu, w którym ta decyzja stała się ostateczna.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Rekompensata stanowi pomoc *de minimis* w rolnictwie i jest przyznawana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.[2)]) oraz zgodnie z przepisami o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.”,

c) w ust. 2 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „producenta rolnego” dodaje się wyrazy „albo grupy”,

d) w ust. 3:

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) NIP oraz numer identyfikacyjny REGON grupy lub – w przypadku grupy wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego – numer w Krajowym Rejestrze Sądowym;”,

---

[2)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 51I z 22.02.2019, str. 1, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2022, str. 55 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2391 z 05.10.2023.

– pkt 3–6 otrzymują brzmienie:

„3) kwotę wierzytelności netto za produkty rolne zbyte podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny, za które producent rolny albo grupa nie otrzymali zapłaty;

4) dane podmiotu skupującego, który stał się niewypłacalny, od którego producent rolny albo grupa nie otrzymali zapłaty za zbyte produkty rolne;

5) wykaz:

a) faktur VAT i faktur VAT RR z wyszczególnieniem produktów rolnych, za które producent rolny nie otrzymał zapłaty,

b) faktur VAT z wyszczególnieniem produktów rolnych, za które grupa nie otrzymała zapłaty;

6) numer rachunku bankowego producenta rolnego albo grupy albo numer rachunku producenta rolnego albo grupy prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który ma zostać dokonana wypłata rekompensaty;”,

– dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) oświadczenie o prawdziwości danych i oświadczeń zawartych we wniosku i w załącznikach dołączonych do tego wniosku.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Do wniosku o przyznanie rekompensaty dołącza się:

1) oświadczenie albo zaświadczenia dotyczące pomocy *de minimis* w rolnictwie oraz informacje niezbędne do udzielenia pomocy, o których mowa w art. 37 ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 702 oraz z 2024 r. poz. 1635);

2) oświadczenie wnioskodawcy, że:

a) wierzytelności objęte wnioskiem są wierzytelnościami istniejącymi na dzień złożenia wniosku o przyznanie rekompensaty,

b) w przypadku wierzytelności objętych wnioskiem nie minął termin ich przedawnienia,

c) wierzytelności objęte wnioskiem powstały przed datą wystąpienia niewypłacalności podmiotu skupującego;

3) w przypadku wnioskodawcy będącego grupą – oświadczenie, że grupa nabyła od jej członków będących producentami rolnymi wyprodukowane przez nich produkty rolne, które zawiera:

a) nazwę, siedzibę i adres tej grupy oraz wskazanie osób reprezentujących grupę z podaniem ich imion i nazwisk,

b) NIP oraz numer identyfikacyjny REGON lub – w przypadku grupy wpisanej do Krajowego Rejestru Sądowego – numer w Krajowym Rejestrze Sądowym,

c) określenie rodzaju, ilości i wartości produktów rolnych nabytych przez tę grupę od jej członków będących producentami rolnymi wyprodukowanych przez tych członków oraz wskazanie członków tej grupy, od których te produkty zostały nabyte, z podaniem ich imion i nazwisk albo nazw,

d) wykaz dokumentów potwierdzających nabycie przez tę grupę produktów rolnych, o którym mowa w lit. c, od poszczególnych jej członków,

e) informację, czy grupa dokonała zapłaty za nabycie od jej członków będących producentami rolnymi wyprodukowanych przez nich produktów rolnych, a w przypadku braku zapłaty za te produkty – oświadczenie, że kwota z wypłaconej rekompensaty zostanie przekazana w pierwszej kolejności na poczet należności producenta rolnego będącego członkiem tej grupy.

3b. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3a pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Oświadczenie to zawiera klauzulę o treści: „Jestem świadomy/świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu uprawnionego do odebrania oświadczenia o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka przed rozstrzygnięciem sprawy o przyznanie rekompensaty występuje na piśmie odpowiednio do podmiotu skupującego, który stał się niewypłacalny, syndyka albo innej osoby sprawującej zarząd nad majątkiem tego podmiotu o potwierdzenie w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego pisma, że producent rolny albo grupa nie otrzymali zapłaty za zbyte

produkty rolne, pod rygorem utraty prawa do późniejszego zgłaszania zarzutów lub wniosków. Brak odpowiedzi w tym terminie od podmiotu skupującego, który stał się niewypłacalny, syndyka albo innej osoby sprawującej zarząd nad majątkiem tego podmiotu uznaje się za potwierdzenie, że producent rolny albo grupa nie otrzymali zapłaty za zbyte produkty rolne.”,

g) w ust. 5 po wyrazach „producenta rolnego” dodaje się wyrazy „albo grupy albo na rachunek producenta rolnego albo grupy prowadzony w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej”;

8) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z dniem, w którym decyzja o przyznaniu rekompensaty stała się ostateczna, następuje z mocy prawa przejście na Krajowy Ośrodek wierzytelności odpowiednio producenta rolnego albo grupy objętych rekompensatą do wysokości przyznanej rekompensaty.”;

9) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę odpowiednio producenta rolnego albo grupy ustala, w drodze decyzji administracyjnej, kwotę nienależnie lub nadmiernie pobranej rekompensaty.”;

10) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto:

1) nie przekazuje deklaracji o wysokości naliczonej wpłaty na Fundusz wbrew obowiązkowi określonemu w art. 5 ust. 1 i 1a – podlega karze pieniężnej w wysokości kwoty naliczonej wpłaty na Fundusz, ale nie wyższej niż 10 000 zł;

2) nie przekazuje wykazu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, albo nie przekazuje tego wykazu w terminie określonym w tym przepisie – podlega karze pieniężnej w wysokości 60 zł za każdy dzień opóźnienia, ale nie wyższej niż 10 000 zł;

3) nie informuje producentów rolnych lub grup ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 11 ust. 1, o przekazaniu tego wykazu w terminie określonym w art. 11 ust. 3 – podlega karze pieniężnej w wysokości 60 zł za każdy dzień opóźnienia, ale nie wyższej niż 10 000 zł.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.[3)]) w art. 3a w § 1 w pkt 15 oraz w § 2 w pkt 1 skreśla się wyraz „kwartalnej”.

Art. 3. W ustawie z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 700) w art. 9 w ust. 2 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) wykonywanie zadań, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130 oraz …).”.

Art. 4. 1. Do deklaracji o wysokości naliczonych wpłat na Fundusz Ochrony Rolnictwa, zwany dalej „Funduszem”, składanych za okresy poprzedzające dzień wejścia w życie niniejszej ustawy i wpłat na Fundusz naliczanych za te okresy, w tym do egzekucji należności z tytułu tych wpłat, stosuje się przepisy ustaw zmienianych w art. 1 i art. 2 w brzmieniu dotychczasowym, z tym że jeżeli wysokość kwoty naliczonej z tytułu wpłat na Fundusz za dany kwartał nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, deklaracji o wysokości naliczonych wpłat na Fundusz za dany kwartał nie składa się.

2. Jeżeli wysokość kwoty naliczonej z tytułu wpłat na Fundusz za okresy poprzedzające dzień wejścia w życie ustawy nie przekracza dwudziestokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, tę kwotę zalicza się na poczet wpłat na Fundusz za 2025 r.

Art. 5. Do przyznawania i wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, za produkty rolne określone w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zbyte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do sporządzania i przekazywania dodatkowego wykazu, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, dotyczącego producentów rolnych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885), którym przysługuje wierzytelność z tytułu zbycia tych produktów rolnych, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 2760 oraz z 2024 r. poz. 858, 859, 1222, 1473, 1572 i 1650.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

UZASADNIENIE

Obowiązujące przepisy ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130) umożliwiają przyznanie, w drodze decyzji, rekompensaty producentom rolnym i jej wypłatę ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Ochrony Rolnictwa (dalej: „FOR") w przypadku braku zapłaty producentowi rolnemu za produkty rolne sprzedane podmiotom skupującym, które stały się niewypłacalne. Program pomocy w formie wypłat rekompensat uzyskał notyfikację w Komisji Europejskiej (KE) do końca czerwca 2024 r. Wydane do końca czerwca 2024 r. przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (dalej: „KOWR") decyzje o przyznaniu rekompensat są pomocą publiczną udzieloną na podstawie notyfikacji KE (SA.111129(2023/N – TCTF). Od dnia 1 lipca 2024 r. KOWR może wydawać decyzje o przyznaniu rekompensaty wyłącznie przy równoczesnym stosowaniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.).

W przypadku wydłużenia okresu funkcjonowania Tymczasowych kryzysowych i przejściowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy (2023/C 101/03, z późn. zm.) rekompensaty będą przyznawane w ramach programu notyfikowanego przez KE, tj. bez ograniczeń limitami pomocy *de minimis*.

Celem wprowadzenia zmian w ustawie z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa jest umożliwienie:

1) wydawania przez KOWR decyzji o przyznaniu rekompensat zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym, o ile nie będzie podstawy w Tymczasowych kryzysowych i przejściowych ramach środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy (2023/C 101/03, z późn. zm.) do notyfikacji programu;

2) ograniczenia składanych deklaracji o wysokości naliczonych wpłat na FOR i terminu dokonywania wpłat należności na rachunek FOR do rocznych deklaracji składanych i wpłat dokonywanych do dnia 14 lutego roku następującego po roku rozliczeniowym (kalendarzowym);

3) nieskładania rocznej deklaracji, w przypadku gdy kwota wpłat nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji; ta

kwota będzie uwzględniana w deklaracji za kolejny rok, w którym wysokość kwoty należnej przekroczyła pięciokrotność kosztów tego upomnienia;

4) zmniejszenia kwoty wolnej od wpłat z dwudziestokrotności do pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji; ta kwota będzie zaliczana na poczet wpłat na FOR za kolejny rok, w którym wysokość kwoty z tytułu wpłat na FOR przekroczy pięciokrotność kosztów tego upomnienia;

5) ograniczenia wysokości nakładanych kar za niezłożenie deklaracji do wysokości naliczonych wpłat na rachunek FOR, ale nie więcej niż 10 000 zł;

6) rozszerzenia listy podmiotów, które mogą wnioskować o rekompensatę, o:

   a) grupy producentów rolnych lub związki grup producentów rolnych,

   b) organizacje producentów rolnych lub zrzeszenia organizacji producentów rolnych,

   c) organizacje producentów owoców i warzyw lub zrzeszenia organizacji producentów owoców i warzyw,

   d) spółdzielnie rolników lub związki spółdzielni rolników,

   e) rolnicze spółdzielnie produkcyjne,

   f) rolnicze zrzeszenia branżowe

   – zwane dalej „grupami”, za produkty rolne wyprodukowane przez członków grupy będących producentami rolnymi, nabyte od nich przez grupę oraz zbyte przez grupę podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny, za które grupa nie otrzymała zapłaty;

7) doprecyzowania warunków uznania podmiotu skupującego za niewypłacalny po jego wykreśleniu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

W 2024 r. wnioski o rekompensaty były składane w oddziałach terenowych KOWR w okresie od dnia 1 lutego do dnia 31 marca. Do końca czerwca 2024 r. KOWR wydał wszystkie decyzje dotyczące wniosków złożonych w 2024 r. Kolejny nabór wniosków odbędzie się w lutym i marcu 2025 r. Wprowadzane w projekcie ustawy złagodzenie warunków składania deklaracji przez podmioty skupujące oraz wpłaty należności na rachunek FOR oznacza, że w 2025 r. wypłata rekompensat nastąpi ze środków zgromadzonych na rachunku FOR z wpłat dokonanych przez podmioty skupujące za 2024 r. i niewydatkowanych na rekompensaty wypłacane w 2024 r.

Ograniczenie liczby składanych deklaracji spowoduje zmniejszenie obciążeń administracyjnych zarówno dla podmiotów skupujących zobowiązanych do wpłat na Fundusz, jak i dla podmiotu obsługującego, tj. KOWR. Zmniejszenie liczby składanych deklaracji oraz jednorazowe wpłaty na rachunek FOR, a także nieskładanie rocznej deklaracji w przypadku gdy kwota wpłat nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji (ta kwota będzie uwzględniana w deklaracji składanej za kolejny rok, w którym wysokość kwoty należnej wpłaty przekroczyła pięciokrotność kosztów tego upomnienia) uprości obowiązujące procedury.

W projektowanej ustawie planuje się także rezygnację z nakładania kar za niezłożenie przez podmioty skupujące deklaracji. Obecnie podmioty skupujące mają obowiązek składania dyrektorowi oddziału terenowego KOWR właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu skupującego, na formularzu opracowanym przez KOWR i udostępnionym na jego stronie podmiotowej, kwartalnych deklaracji o wysokości naliczonych wpłat na FOR. Deklaracje zawierają określenie nazwy, siedziby albo imienia i nazwiska i miejsca zamieszkania podmiotu, określenie ilości i rodzaju nabytych produktów rolnych stanowiących podstawę naliczenia wpłaty na FOR, kwotę należną z tytułu wpłaty na FOR za dany kwartał oraz pouczenie, że w przypadku niewpłacenia w terminie kwoty naliczonej lub wpłacenia tej kwoty w niepełnej wysokości, deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. Po wejściu w życie projektowanej ustawy sankcje będą stosowane wyłącznie w przypadku niedokonania wpłaty należności na rachunek FOR.

Zmiany art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy dotyczą w szczególności niespełnienia obowiązku wynikającego z art. 5 ust. 1 i 1a, zgodnie z którym po zakończeniu roku rozliczeniowego (kalendarzowego) podmioty skupujące dokonują naliczenia wpłat na FOR i mają obowiązek przekazania deklaracji do KOWR w terminie do dnia 14 lutego roku następującego po roku, za który dokonały tego naliczenia. Nieprzekazanie deklaracji o wysokości naliczonej wpłaty na FOR podlega karze pieniężnej w wysokości kwoty naliczonej wpłaty na FOR, ale nie wyższej niż 10 000 zł. Obowiązek ten nie powstanie, w przypadku gdy kwota naliczona z tytułu wpłat na FOR za dany rok nie przekroczy pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Do kar pieniężnych za określone w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa naruszenie prawa powstałe przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy będzie miał zastosowanie art. 189c Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którym, jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej

obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony. A zatem, jeżeli za naruszenie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa, będzie przewidziana zgodnie z projektowanymi przepisami wyższa kara pieniężna, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe, a w przypadku gdy za dane naruszenie na podstawie dotychczasowych przepisów będzie przewidziana wyższa kara pieniężna, będą miały zastosowanie nowe przepisy jako przepisy względniejsze dla strony.

W obecnym stanie prawnym producenci rolni sprzedający wyprodukowane przez siebie produkty rolne, którzy są zrzeszeni w ramach: grup producentów rolnych lub związku grup producentów rolnych, organizacji producentów rolnych lub zrzeszenia organizacji producentów rolnych, organizacji producentów owoców i warzyw lub zrzeszenia organizacji producentów owoców i warzyw, spółdzielni rolników lub związku spółdzielni rolników, rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz rolniczych zrzeszeń branżowych, nie mają możliwości ubiegania się o rekompensaty, gdy grupa nie otrzymała zapłaty za wyprodukowane przez jej członków produkty rolne zbyte podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny. Rolników zachęca się do organizowania się, wskazując korzyści płynące z tworzenia ww. struktur. Natomiast, w ustawie z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa tak zorganizowani rolnicy byli pozbawieni możliwości ubiegania się o rekompensatę. Z uwagi na powyższe rolnicy woleli sprzedawać produkty rolne indywidualnie. Zmiana wprowadzana projektowaną ustawą polegająca na rozszerzeniu listy podmiotów, które mogą wnioskować o rekompensatę, o grupy zapewni równe traktowanie wszystkich producentów rolnych, umożliwiając grupom ubieganie się o rekompensatę z FOR (gdy grupa nie otrzymała zapłaty za wyprodukowane przez jej członków produkty rolne, zakupione przez tę grupę i zbyte podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny), która będzie przeznaczana na poczet należności producenta rolnego będącego członkiem danej grupy. Rekompensata nie zostanie przyznana za produkty rolne zakupione przez grupę od rolników, którzy nie są jej członkami.

Warunkiem wypłaty rekompensaty producentowi rolnemu albo grupie jest potwierdzenie przez KOWR, że nie otrzymali zapłaty za produkty rolne zbyte podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny. Projekt ustawy precyzuje warunki uznania podmiotu skupującego za niewypłacalny. Podmiot skupujący zostanie uznany za niewypłacalny, gdy w postępowaniu krajowym organ ewidencyjny wykreśli, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o

Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 541), ten podmiot będący osobą fizyczną z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w wyniku zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub w wyniku stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej.

Projekt ustawy przewiduje również zmianę:

1) w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505, z późn. zm.) w art. 3a w § 1 w pkt 15 oraz w § 2 w pkt 1 w odniesieniu do kwartalnej deklaracji, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa, polegającą na skreśleniu wyrazu „kwartalnej", ponieważ zgodnie z projektowaną ustawą nie będą już składane kwartalne deklaracje;

2) w art. 9 w ust. 2 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 700) polegającą na dodaniu zadania dla KOWR – wykonywanie zadań, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa.

W art. 4 i art. 5 projektu wprowadza się przepisy przejściowe, zgodnie z którymi:

1) do deklaracji o wysokości naliczonych wpłat na FOR, składanych za okresy poprzedzające dzień wejścia w życie projektowanej ustawy i wpłat na FOR naliczanych za te okresy, w tym do egzekucji należności z tytułu tych wpłat, będą miały zastosowanie przepisy dotychczasowe, z tym że jeżeli wysokość kwoty naliczonej z tytułu wpłat na FOR za dany kwartał nie będzie przekraczać pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, nie będzie obowiązku składania deklaracji o wysokości naliczonych wpłat na FOR za dany kwartał. Jeżeli wysokość kwoty naliczonej z tytułu wpłat na FOR za okresy poprzedzające dzień wejścia w życie ustawy nie przekroczy dwudziestokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ta kwota zostanie zaliczona na poczet wpłat na FOR za 2025 r.;

2) do przyznawania i wypłaty rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa w brzmieniu dotychczasowym, za produkty rolne określone w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zbyte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do sporządzania i przekazywania dodatkowego wykazu, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa w brzmieniu dotychczasowym, dotyczącego producentów

rolnych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885), którym przysługuje wierzytelność z tytułu zbycia tych produktów rolnych, będą miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa w brzmieniu dotychczasowym.

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2025 r., ponieważ decyzje o przyznaniu rekompensat wydane przez KOWR do końca czerwca 2024 r. były pomocą publiczną udzieloną na podstawie notyfikacji KE. Od dnia 1 lipca 2024 r. KOWR może wydawać decyzje zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L l352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.).

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt ustawy nie zawiera norm technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” w celu zgłaszania w trakcie trwania prac legislacyjnych zainteresowania w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Wprowadzenie projektowanych przepisów ma pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców prowadzących produkcję rolną, którzy nie otrzymali zapłaty za produkty rolne sprzedane podmiotom skupującym, które stały się niewypłacalne.

Projekt ustawy został zgłoszony do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów i został wpisany pod nr UD99.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw **Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące** Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu** Czesław Siekierski – Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu** Aleksandra Szelągowska, tel. 22 623 17 64, adres e-mail: aleksandra.szelagowska@minrol.gov.pl	**Data sporządzenia** 12.11.2024 r. **Źródło:** Wnioski podmiotów skupujących **Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów** – UD99

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przepisy ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130) umożliwiają wypłatę producentom rolnym rekompensat ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Ochrony Rolnictwa (dalej: „FOR") w przypadku braku zapłaty za produkty rolne sprzedane podmiotom skupującym, które stały się niewypłacalne. Program pomocy w formie wypłat rekompensat uzyskał notyfikację Komisji Europejskiej (KE) do końca czerwca 2024 r. Decyzje o przyznaniu rekompensat wydane przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (dalej: „KOWR") do końca czerwca 2024 r. były pomocą publiczną udzieloną na podstawie notyfikacji KE. Od dnia 1 lipca 2024 r. KOWR może wydawać decyzje zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L l352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.).W przypadku wydłużenia okresu funkcjonowania Tymczasowych kryzysowych i przejściowych ram środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy (2023/C 101/03, z późn. zm.) rekompensaty będą wydawane w ramach programu notyfikowanego Komisji Europejskiej, tj. bez ograniczeń limitami pomocy *de minimis*.

Ustawa z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa wymaga uproszczenia w zakresie procedury obsługi przez FOR składanych deklaracji o wysokości wpłat na FOR, zmiany kwot wolnych od tych wpłat oraz złagodzenia wysokości kar nakładanych za przewidziany w tej ustawie obowiązek składania ww. deklaracji.

W ramach uzgodnień projektu ustawy grupy producentów rolnych lub związki grup producentów rolnych, organizacje producentów rolnych lub zrzeszenia organizacji producentów rolnych, organizacje producentów owoców i warzyw lub zrzeszenia organizacji producentów owoców i warzyw, spółdzielnie rolników lub związki spółdzielni rolników, rolnicze spółdzielnie produkcyjne i rolnicze zrzeszenia branżowe (grupy) zwróciły uwagę na potrzebę umożliwienia także grupom ubiegania się o rekompensatę, w przypadku gdy grupa nie otrzyma zapłaty za produkty rolne wyprodukowane przez członków grupy będących producentami rolnymi, nabyte od nich przez grupę oraz zbyte przez grupę podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny.

Doprecyzowania wymaga również warunek uznania podmiotu skupującego za niewypłacalny.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie zmian w ustawie z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa umożliwiających:

1) wydawanie przez KOWR decyzji o przyznaniu rekompensaty (do dnia 30 czerwca 2024 r. rekompensata była przyznawana zgodnie z notyfikowanym przez KE programem) zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym, o ile nie będzie podstawy w Tymczasowych kryzysowych i przejściowych ramach środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki po agresji Rosji wobec Ukrainy (2023/C 101/03, z późn. zm.) do notyfikacji programu;
2) ograniczenie składanych deklaracji o wysokości naliczonych wpłat na FOR i terminu dokonywania wpłat należności na rachunek FOR do rocznych deklaracji składanych i wpłat dokonywanych na rachunek FOR do dnia 14 lutego roku następującego po roku rozliczeniowym (kalendarzowym);
3) nieskładanie rocznej deklaracji, w przypadku gdy kwota wpłat nie przekracza pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji; ta kwota będzie uwzględniana w deklaracji za kolejny rok, w którym wysokość kwoty należnej przekroczyła pięciokrotność kosztów tego upomnienia;

4) zmniejszenie kwoty wolnej od wpłat z dwudziestokrotności do pięciokrotności kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji; ta kwota będzie zaliczana na poczet wpłat na FOR za kolejny rok, w którym wysokość kwoty z tytułu wpłat na FOR przekroczy pięciokrotność kosztów tego upomnienia;
5) ograniczenie wysokości nakładania kar za niezłożenie deklaracji do wysokości naliczonych wpłat na rachunek FOR, ale nie wyższej niż 10 000 zł;
6) rozszerzenie listy podmiotów, które mogą wnioskować o rekompensatę o:
   a) grupy producentów rolnych lub związki grup producentów rolnych,
   b) organizacje producentów rolnych lub zrzeszenia organizacji producentów rolnych,
   c) organizacje producentów owoców i warzyw lub zrzeszenia organizacji producentów owoców i warzyw,
   d) spółdzielnie rolników lub związki spółdzielni rolników,
   e) rolnicze spółdzielnie produkcyjne,
   f) rolnicze zrzeszenia branżowe

   – zwane dalej „grupami", za produkty rolne wyprodukowane przez członków grupy będących producentami rolnymi, nabyte od nich przez grupę oraz zbyte przez grupę podmiotowi skupującemu, który stał się niewypłacalny, za które grupa nie otrzymała zapłaty;
7) doprecyzowanie warunków uznania podmiotu skupującego za niewypłacalny po jego wykreśleniu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.

W art. 9 w ust. 2 ustawy z dnia 10 lutego 2017 r. o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 700) wprowadza się zmianę polegającą na dodaniu pkt 27 w brzmieniu:
„27) wykonywanie zadań, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa (Dz. U. poz. 1130 oraz …).".

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Działania w zakresie ochrony dochodów rolniczych są podejmowane w wielu państwach, w których zakres interwencjonizmu finansowego w rolnictwie jest stopniowo ograniczany. Rozwiązania w zakresie ubezpieczeń dochodów rolniczych są najbardziej rozwinięte w Kanadzie, występują także w Nowej Zelandii i Australii, a także w USA. W niektórych krajach ubezpieczenia są subsydiowane ze środków publicznych przy zróżnicowanej wielkości wsparcia finansowego z budżetów krajowych. Największy poziom subsydiowania występuje w Portugali (68 %) i we Włoszech (67 %). Natomiast w Belgii, Bułgarii, Danii, Estonii, Finlandii, Niemczech, Irlandii, Holandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii i na Węgrzech państwo nie wspiera rolników wcale. Najczęściej można spotkać się z ochroną ubezpieczeniową przychodów (plon razy cena), rzadziej dochodów rolniczych. Ubezpieczenia utraty przychodów z powodu utraty plonów funkcjonują w Austrii, Luksemburgu, Hiszpanii, we Włoszech oraz we Francji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące działalność w zakresie skupu, przechowywania, obróbki, przetwórstwa produktów rolnych oraz dalszej odsprzedaży nabywanych produktów rolnych	ok. 10 000	KOWR Liczba podmiotów wpłacających opłaty na branżowe fundusze promocyjne	Zmniejszenie liczby składanych deklaracji w związku z ograniczeniem okresu, za który będą składane, do roku i określeniem terminu dokonywania wpłaty należności na rachunek FOR na dzień 14 lutego (raz w roku).
KOWR	1		KOWR będzie realizował zadania związane z przyznawaniem i wypłatą rekompensaty także grupom.
Producenci rolni i grupy	Ok. 1100/rok	W 2023 r. zostało złożonych 709 wniosków o rekompensatę na kwotę 31,84 mln zł, z czego pozytywnie zostało rozpatrzonych 451 wniosków, na podstawie których zostały przyznane rekompensaty w wysokości 17,1 mln zł. Wypłat	Konieczność uzupełnienia wniosków o rekompensatę o zaświadczenia o udzielonej w okresie trzech minionych lat pomocy *de minimis* w rolnictwie.

		dokonano w odniesieniu do 450 wniosków na kwotę 16,8 mln zł. W 2024 r. do KOWR wpłynęło 1077 wniosków o przyznanie rekompensaty w ramach FOR na kwotę 57,96 mln zł, z czego pozytywnie zostało rozpatrzonych 606 wniosków, na podstawie których zostały wydane decyzje o przyznanie rekompensaty w wysokości 20,65 mln zł. Przyjęto zatem, że liczba wniosków o rekompensatę składanych w kolejnych latach będzie analogiczna.	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przesłany pierwotnie do 14-dniowych konsultacji publicznych do następujących organizacji:

1. Business Centre Club;
2. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych;
3. Federacja Gospodarki Żywnościowej;
4. Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców;
5. Federacja Przedsiębiorców Polskich;
6. Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP;
7. Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich;
8. Forum Związków Zawodowych;
9. Green REV Institute;
10. Instytut Gospodarki Rolnej;
11. Komisja Krajowa Federacji Regionów i Komisji Zakładowych „Solidarność 80”;
12. Konfederacja Lewiatan;
13. Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj;
14. Krajowa Izba Gospodarcza – Komitet Rolnictwa i Obrotu Rolnego;
15. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza;
16. Krajowa Rada Izb Rolniczych;
17. Krajowa Rada Spółdzielcza;
18. Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy;
19. Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych;
20. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych;
21. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza;
22. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego;
23. Krajowy Związek Pracodawców – Producentów Trzody Chlewnej POLPIG;
24. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych;
25. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
26. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny;
27. Łukowskie Zrzeszenie Plantatorów Tytoniu;
28. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”;
29. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
30. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl;
31. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych;
32. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka;
33. Polska Federacja Rolna;
34. Polska Federacja Ziemniaka;
35. Polska Izba Handlu;
36. Polska Izba Mleka;
37. Polska Izba Technologii i Wyrobów Naturalnych;
38. Polska Izba Ubezpieczeń;
39. Polska Rada Organizacji Młodzieżowych;
40. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”;
41. Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych;

42. Polski Związek Owczarski;
43. Polski Związek Plantatorów Tytoniu;
44. Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych;
45. Polski Związek Zawodowy Rolników;
46. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu;
47. Polskie Stowarzyszenie Zrównoważonego Rolnictwa i Żywności;
48. Polskie Towarzystwo Gospodarcze;
49. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego;
50. Pracodawcy Rzeczpospolitej Polskiej;
51. Rada Dialogu Społecznego;
52. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność";
53. Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków;
54. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej;
55. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego;
56. Związek Banków Polskich;
57. Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie;
58. Związek Polskich Plantatorów Chmiel;
59. Związek Polskich Przetwórców Mleka;
60. Związek Polskie Mięso;
61. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców;
62. Związek Rzemiosła Polskiego;
63. Związek Sadowników Rzeczpospolitej Polskiej;
64. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników;
65. Związek Zawodowy Pracowników rolnictwa w RP;
66. Związek Zawodowy Rolnictwa „Korona";
67. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona";
68. Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony";
69. Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni;
70. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna";
71. Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych;
72. Związek Zawodowy Rolników Rzeczpospolitej „Solidarni";
73. Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska".

Projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Skrócenie do 14 dni okresu trwania uzgodnień i konsultacji społecznych wynikało z przyjętego wówczas założenia, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2024 r.

Po konferencji uzgodnieniowej, na której zostały omówione zgłoszone uwagi, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotował nowy tekst projektu ustawy. Nowy tekst projektu ustawy został ponownie skierowany do konsultacji publicznych do ww. organizacji i dodatkowo do Polskiego Stowarzyszenia Obsługi Rolnictwa POLSOR oraz do uzgodnień międzyresortowych. Z tego względu termin na zgłaszanie uwag w ramach tych konsultacji i uzgodnień został określony na 7 dni.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z …… r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Brak skutków finansowych dla budżetu państwa.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozszerzenie listy podmiotów, którym będzie przyznawana rekompensata, o grupy nie ma bezpośredniego wpływu na wydatki FOR, ponieważ ochroną będą objęci producenci rolni i sprzedane przez nich produkty rolne, a różnica polega na tym, że sprzedaż tych produktów będzie się odbywała za pośrednictwem grupy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z …… r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw – wpłaty na rzecz Funduszu	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	Producenci rolni, którzy otrzymają rekompensaty z Funduszu	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak wpływu.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.						
Niemierzalne	Producenci rolni	Utrzymanie płynności finansowej gospodarstw rolnych.						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
Projekt ustawy zmniejsza obciążenia regulacyjne wynikające ze zmniejszenia liczby składanych deklaracji i określenia terminu wpłaty na rachunek FOR na dzień 14 lutego (raz w roku) oraz ogranicza wysokość kar za niezłożenie deklaracji do wysokości naliczonych wpłat na rachunek FOR, ale nie wyższej niż 10 000 zł.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie ma wpływu na inne obszary poza rolnictwem i sektorem rolno-spożywczym.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☒ inne: Rolnictwo	

Omówienie wpływu	Wejście w życie projektowanej ustawy umożliwi szybsze odzyskiwanie należności za sprzedane przez producentów rolnych produkty rolne.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

KOWR będzie prowadził monitoring liczby złożonych wniosków i kwot zgłoszonych należności. Pozyskane informacje będą wykorzystywane do celów informacyjno-sprawozdawczych.
Prowadzony monitoring będzie służył podejmowaniu decyzji przez Radę Ministrów w zakresie możliwych interwencji w zakresie obrotu gospodarczego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-

Raport z konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw – październik 2024 r.

(§ 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania projekt ustawy został skierowany do zaopiniowania do następujących organizacji społecznych i instytucji samorządu gospodarczego:

1. Business Centre Club
2. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych
3. Federacja Gospodarki Żywnościowej
4. Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
5. Federacja Przedsiębiorców Polskich
6. Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP.
7. Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich
8. Forum Związków Zawodowych
9. Green REV Institute
10. Instytut Gospodarki Rolnej
11. Komisja Krajowa Federacji Regionów i Komisji Zakładowych "Solidarność 80"
12. Konfederacja Lewiatan
13. Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj
14. Krajowa Izba Gospodarcza - Komitet Rolnictwa i Obrotu Rolnego
15. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza
16. Krajowa Rada Izb Rolniczych
17. Krajowa Rada Spółdzielcza
18. Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy
19. Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych
20. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych
21. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza
22. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego
23. Krajowy Związek Pracodawców - Producentów Trzody Chlewnej POLPIG
24. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
25. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
26. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny
27. Łukowskie Zrzeszenie Plantatorów Tytoniu
28. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
29. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”
30. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl
31. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych
32. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka
33. Polska Federacja Rolna
34. Polska Federacja Ziemniaka
35. Polska Izba Handlu
36. Polska Izba Mleka

37. Polska Izba Technologii i Wyrobów Naturalnych
38. Polska Izba Ubezpieczeń
39. Polska Rada Organizacji Młodzieżowych
40. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”
41. Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych
42. Polski Związek Owczarski
43. Polski Związek Plantatorów Tytoniu
44. Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych
45. Polski Związek Zawodowy Rolników
46. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu
47. Polskie Stowarzyszenie Zrównoważonego Rolnictwa i Żywności
48. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
49. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego
50. Pracodawcy Rzeczpospolitej Polskiej
51. Rada Dialogu Społecznego
52. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
53. Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków
54. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej
55. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego
56. Związek Banków Polskich
57. Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie
58. Związek Polskich Plantatorów Chmielu
59. Związek Polskich Przetwórców Mleka
60. Związek Polskie Mięso
61. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
62. Związek Rzemiosła Polskiego
63. Związek Sadowników Rzeczpospolitej Polskiej
64. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników
65. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP
66. Związek Zawodowy Rolnictwa „Korona”
67. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
68. Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”
69. Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni
70. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”
71. Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych
72. Związek Zawodowy Rolników Rzeczpospolitej „Solidarni”
73. Związek Zawodowy Wsi i rolnictwa „Solidarność Wiejska”

Projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 40 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) z terminem zgłaszania uwag – 14 dni.

Informację zwrotną o niezgłaszaniu uwag otrzymano od: Polskiej Izby Ubezpieczeń i Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

Sugestie lub uwagi nadesłały następujące organizacje:

1. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP
2. Główny Urząd Statystyczny
3. Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz
4. Krajowa Rada Izb Rolniczych
5. Krajowa Rada Spółdzielcza
6. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa
7. Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw
8. Krajowy Związek Pracodawców Trzody Chlewnej POLPIG
9. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
10. Lubelskie Stowarzyszenie Rolnicze
11. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka
12. Polska Izba Nasienna
13. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
14. Polskie Mięso
15. Sygnatariusze Porozumienia Rolniczego Zrzeszeń i Organizacji Drobiarskich
16. Unia Owocowa
17. Zrzeszenie Producentów Owoców i Warzyw
18. Związek Polskich Przetwórców Mleka
19. Związek Zawodowy Rolnictwa Korona

Zgłoszono następujące uwagi, wnioski i zastrzeżenia:

1. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP

   Federacja, popiera działania ukierunkowane na ochronę przychodów i dochodów polskich producentów żywności, jednak jednoznacznie negatywnie ocenia projekt ustawy FOR z dnia 14.02.2023 r. gdyż projekt będzie skutkował antagonizmami w przestrzeni producentów rolnych i hodowców a przetwórcami produktów od producentów rolnych. Zakłócenie współpracy pomiędzy tymi ogniwani może spowodować zagrożenia dla bezpieczeństwa paszowego i żywnościowego Polski. FGŻ uważa, że projekt stanowi:

   1. Dodatkowe obciążenie finansowe.
   Wprowadzenie projektowanej ustawy w proponowanym brzmieniu byłoby równoznaczne z nałożeniem na polskie zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego nowego obciążenia finansowego (nowego „podatku" w wysokości 0 25 % wartości netto produktów rolnych nabytych od producentów rolnych).
   W obecnej sytuacji wzrostu kosztów działalności, przy jednoczesnym „dyktacie" ze strony wielkich sieci handlowych do obniżania cen zbytu, skutkuje rentownością przedsiębiorstw na niskim poziome (kilka procent lub niekiedy poziom zbliżony do zera) nałożenie dodatkowego obciążenia w wysokości 0,25% od obrotu tj. wartości netto produktów rolnych nabytych od producentów

rolnych i hodowców jest de facto nowym, dodatkowym podatkiem dochodowym w wysokości co naimniei kilkunastu procent.

2. Dodatkowe obciążenia administracyjno-kontrolne.
Projekt ustawy nakładałby na podmioty skupowe i zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego nowe obciążenia administracyjne:
- obowiązek kwartalnego naliczania kwot wpłat 0,25 % od nabytych produktów rolnych, obowiązek sporządzania i składania do KOWR kwartalnych deklaracji, zawierających m.in. dane o rodzaju, ilości i wartości nabytych produktów rolnych, obowiązek przekazywania wpłat na rachunek prowadzony przez KOWR,
- konieczność prowadzenia i przechowywania dodatkowej szczegółowej ewidencji wykazującej dane o rodzaju, ilości i wartości nabytych produktów rolnych, konieczność obsługi dodatkowych kontroli administracyjnych w sprawach wykazania poprawności realizacji nowych, dodatkowych obowiązków „podatkowych" naliczania, ewidencjonowania, przekazywania wpłat na FOR.
Skutkowałoby to wzrostem kosztów prowadzenia działalności technicznej przez zakłady oraz zleceniobiorców (koszty wynagrodzeń, koszty administracyjne). Naliczanie wpłat, sporządzanie deklaracji, dokonywanie wpłat, obsługa wyjaśnień wobec KOWR i kontroli KOWR to konieczność dodatkowej pracy pracowników. Kwartalne okresy rozliczeniowe stworzyłyby nie tylko dodatkową pracochłonność, ale także wymusiły opracowanie i/lub dokonanie zmian a następnie aktualizację programów informatycznych co przełożyłoby się na wzrost kosztów administracyjnych. Wzrosłoby ryzyko operacyjne związane z przechowywaniem i zabezpieczaniem danych.
Powstaje pytanie o zasadność wprowadzenia w projekcie wymogu „rozbicia" gromadzenia danych dla celów deklaracji — sprawozdawczych i kontrolnych KOWR, na rodzaje nabytych produktów rolnych, w sytuacji gdy:
- od wszystkich nabytych produktów rolnych jest jednakowa wpłata 0,25 %
- są one przekazywane na jeden rachunek bankowy KOWR.
Poszczególne sektory mają swoją specyfikę, w tym różny poziom dopasowania do wymagań rynku, zorganizowania, rentowności, zagrożenia podmiotów niewypłacalnością. Z tego względu każdy sektor powinien mieć wyodrębniony rachunek bankowy i gromadzone na nim środki powinny być wykorzystywane na potrzeby danego sektora.

3. Wprowadzenie ustawy FOR oddziaływałoby negatywnie na stabilizację powiązań rynkowych oraz wzmagało działania „spekulacyjne".
W ostatnich latach na płaszczyźnie UE oraz następnie na poziomie krajowym były i są podejmowane działania zmierzające do stwarzania warunków, w tym różnego rodzaju wsparcia (lub wymogów prawnych) dla tworzenia i stabilizacji powiązań pomiędzy dostawcami a nabywcami produktów rolnych oraz przetwórcami.
Jednocześnie duże zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego tworzą swoiste bazy surowcowe — wielostronne powiązania zakładów z producentami surowców — nie tylko poprzez długoterminowe umowy zakupu lecz także pomoc np. w nabywaniu pasz, środków do produkcji rolniczej, transportu itp. Jest powszechnie znane, że w początkowym okresie tworzenia tych pionowych powiązań pomiędzy zakładami a producentami surowców są one budowane w oparciu o swoiste „zachęty" a nie sankcje np. kary umowne. Jedną z takich zachęt jest przekonywanie, że zrywanie w/w powiązań dla krótkotrwałych korzyści — np. wyższe ceny u małych pośredników,

jest zagrożone większym ryzykiem braku otrzymania zapłaty od np. nowego, małego podmiotu, który nie prowadzi działalności przez dłuższy okres. Podkreślamy, że wprowadzenie FOR w praktyce, przynajmniej w początkowym okresie i na części rynków rolnych, oznaczałoby wspieranie, przez średnie i duże zakłady przetwórcze, powstawania „swoistej, nieuczciwej" konkurencji ze strony nowych, małych podmiotów, które nie wpłacałyby na FOR — miałyby niższe koszty oraz byłyby w „sztuczny" sposób wiarygodne rynkowo — ryzyko ich niewypłacalności przejąłby FOR. W takiej sytuacji „odpadłby" jeden z istotnych czynników ułatwiających trwałe powiązania producentów surowców ze średnimi i dużymi zakładami przetwórczymi (powiązania w pionie) — po stronie producentów surowców praktycznie „znika" ryzyko otrzymania należności za sprzedaż produktów. Ponadto producenci rolni, przynajmniej w początkowym okresie funkcjonowania FOR, mogliby mieć błędne przekonanie, że FOR zrekompensuje im wszelkie niezapłacone kwoty za sprzedane produkty — co mogłoby ich skłaniać do podejmowania, bardziej niż dotychczas, ryzykownych decyzji sprzedaży produktów do nowych podmiotów skupujących o niskiej wiarygodności finansowej.

4. Pogorszenie się sytuacji rynkowej i ekonomicznej zakładów przetwórczych.
W obecnej sytuacji rynkowej (duża niestabilność relacji rynkowych) i warunkach prowadzenia działalności gospodarczej: wysokie wzrosty kosztów działalności: energii, paliw, produktów, płac, przy jednoczesnej dominacji wielkich sieci handlowych, które uniemożliwiają uzyskanie cen za towary rekompensujących wzrost kosztów, nałożenie na zakłady przetwórcze nowego „podatku" w wysokości 0,25 % nabycia produktów, pogorszy już i tak trudną sytuacje ekonomiczno-finansową zakładów przetwórczych.
Zwrócono uwagę, że istnieje duże zagrożenie, że w sytuacji braku możliwości wzrostu cen zbytu towarów zakłady przetwórcze byłyby zmuszone o proporcjonalną wielkość obniżyć ceny. zakupu produktów surowcowych, co z kolei w sposób bezpośredni spowodowałoby obniżenie dochodów rolników. Ponadto wprowadzenie nowego, wysokiego „podatku" (0,25 % od obrotu) mogłoby także spowodować podwyżki cen detalicznych. Z jednej strony rząd obniża podatek VAT na żywność, a z drugiej planuje wprowadzić podatek, który zostałby „przeniesiony" na konsumentów (lub rolników). Jest to niekorzystne dla ogółu społeczeństwa, zwłaszcza w sytuacji wysokiej inflacji.
Wskazano na następujące rozbieżności w projekcie ustawy FOR:
- producenci rolni mieliby otrzymywać rekompensaty z FOR, w przypadku niewypłacalności wszystkich podmiotów prowadzących skup, przechowywanie, obróbkę lub przetwórstwo produktów rolnych natomiast,
- wpłaty na FOR miałaby dokonywać jedynie część z w/w podmiotów, tylko skupujący, którzy są podatnikami podatku VAT (art. 3 ust. 2).
Spowoduje to wyłączenie z obowiązku wpłat przez dużą ilość małych podmiotów skupowych - w 2023 r. limit zwolnienia podmiotowego z VAT wynosi 200 00 zł w skali roku.
Nierówność zasad obciążenia na FOR — podmioty „małe" — o obrocie niższym niż 200 000 zł będą zwolnione z wpłat na FOR. Mogłoby to powodować „sztuczne" tworzenie nowych podmiotów skupujących, które będą prowadzić działalność w skali roku do poziomu nieprzekraczającego 200 tys. zł.
Zagadnienia zasadności ograniczenia lub doprecyzowania zagadnienia uznawania, że podmiot stał się niewypłacalny.

Zaproponowany w projekcie ustawy o FOR zakres okoliczności uznawania, że podmiot stał się niewypłacalny jest zbyt szeroki w kontekście faktycznych stanów gospodarczych i prawnych. Realnym sposobem zabezpieczenia interesów rolników i producentów rolnych, których należności są zagrożone w związku z okresowymi trudnościami finansowymi części podmiotów — zagrożenie objęciem ich postępowaniami restrukturyzacyjnymi nie powinno być nakładanie nowego „podatku" (wpłat 0,25 % od obrotu na FOR) na zakłady przetwórcze, lecz spowodowanie przez organy Państwa aby faktyczny przebieg postepowań restrukturyzacyjnych był zgodny z założeniami, które byty podstawą uchwalenia ustawy — Prawo restrukturyzacyjne.

Ad. Postanowienia art. 10 ust. 3 pkt 6 lit. a i b:
Uznanie za niewypłacalnego podmiotu, gdy:

- organ ewidencyjny, wykreśli podmiot będący osobą fizyczną z CEIDG np. w wyniku zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej;
- wydania przez organ prowadzący rejestr działalności regulowanej decyzji o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem do tego rejestru.

W w/w przypadkach, zarówno osoby fizyczne prowadzące wcześniej działalność gospodarczą jak i podmioty prowadzące dotychczas działalność regulowaną mogą mieć znaczne zasoby finansowe i majątkowe, które mogą umożliwić im zaspokojenie wierzycieli, w tym rolników. W sytuacji zaprzestania przez w/w osoby i podmioty płatności na rzecz producentów rolnych, rolników nie powinny być uruchamiane w pierwszej kolejności środki FOR pochodzące z nowego „podatku" nałożonego na zakłady przetwórcze, lecz organy Państwa powinny podjąć różnorodne działania w celu ustalenia rzeczywistego stanu majątkowego w/w podmiotów, następnie spowodowanie zaspokojenia należności producentów rolnych, rolników
Bezzasadna jest proponowana maksymalna wysokość kary określonej w art. 16 ust. 1 pkt 2 i 3 - za:

- brak przekazania wykazu, o którym mowa w art. 11 ust. 1;
- brak poinformowania w terminie producentów rolnych ujętych w wykazach, o których mowa w art. 11 ust. 1 i 2, o przekazaniu tych wykazów.

W praktyce gospodarczej, gdy kara pieniężna za w/w zaniechania, ma wynosić 60 zł za każdy dzień opóźnienia, lecz nie więcej niż 10 000 zł istniałoby realne ryzyko, że zobowiązany, po dokonaniu porównania sumy kosztów sporządzenia wykazów, korespondencji do KOWR i do dużej ilości producentów rolnych (wysokie koszty wynagrodzeń + narzuty, za wykonanie w/w czynności) z maksymalną wysokością kary — 10.000, - zł, mógłby wybrać „oszczędność" — zapłacić jedną karę i nie wykonywać w/w czynności.
Ponadto zaproponowano:

1. wdrożenie efektywnych narzędzi kontroli i/lub nałożenie ewentualnego dodatkowego „podatku" — na sieci handlowe a nie na zakłady przetwórcze;
2. podjęcie natychmiast przez administrację państwową realnych działań faktyczno-prawnych na rynkach, które w sposób szybki przyczynią się do poprawy płynności finansowej i sytuacji ekonomicznej zakładów przetwórczych — co z kolei przełoży się na poprawę sytuacji ekonomicznofinansowej rolników i producentów rolnych;
3. wprowadzenia działań profilaktycznych:

doradztwa i szkoleń dla producentów rolnych i podmiotów prowadzących skup, przechowywanie i obróbkę/przetwórstwo w zakresie weryfikacji kontrahenta, właściwego prowadzenia działalności gospodarczej; promowania i kształtowania zasad etyki w działalności gospodarczej; tworzenia

warunków organizacyjnych i instytucjonalnych dla rozstrzygania sporów; rozwiązań, które nie będą miały negatywnych implikacji dla konkurencyjności polskich przedsiębiorstw rolno — spożywczych.

Uważamy, że:

1. System, zaproponowany w projekcie, nie uwzględnia powiązań rynkowych. Dla przykładu: rolnik sprzedaje jabłka do skupu, następnie skup do zakładu przetwórczego, a zakład bankrutuje. Rolnik będzie miał roszczenia do skupu, natomiast w razie upadłości skupu KOWR wypłaci np. 60% zobowiązań rolnikowi, ale będzie musiał egzekwować pieniądze od skupu, który jest poszkodowany w takiej sytuacji, a nie ma zapewnionej chroniony.
2. Idea wypłaty zakłada wyczerpanie pełnej ścieżki prawnej aż do upadłości lub postępowania układowego zwanego również restrukturyzacyjnym. To końcowy etap ścieżki prawnej, który trwa z reguły 3-4 lata od powstania przeterminowanej wierzytelności, co w praktyce oznacza, że zanim rolnik odzyska część swojej wierzytelności, prawdopodobnie zbankrutuje, a jednocześnie będzie ponosić koszty postępowań sądowych. Rozwiązaniem powinien być zapis, w którym Skarb Państwa przejmuje wymagane zobowiązania od rolnika, wypłaca mu pieniądze a potem prowadzi za rolnika egzekucje należności.
3. W projekcie ustawy KOWR zyskuje kompetencje organów skarbowych, będzie zobowiązany m. in. do zbierania informacji, wydawania decyzji administracyjnych, nakładania kar, egzekwowania należności itp. Takie działania wymagają prawdopodobnie zwiększenia liczby etatów, odpowiedniego przygotowania pracowników oraz dodatkowych nakładów finansowych. W zakresie finansowania tych działań projekt ustawy jest nieprecyzyjny: nie określa z jakich pieniędzy KOWR będzie płacił za windykacje należności, a koszty egzekucji mają być płacone ze środków Funduszu, ale bez górnej granicy, co może utwierdzać w przekonaniu, ze koszty funduszu będą wyższe od założonych.

2. <u>Główny Urząd Statystyczny</u>

Zgodnie z §12 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 2015 r. w sprawie sposobu i metodologii prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej, wzorów wniosków, ankiet i zaświadczeń (Dz. U. poz. 2009, z późn. zm.) numer identyfikacyjny, o którym mowa w art. 42 ust. 10 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2023 r. poz. 773, z późn. zm.), jest nadawany dla każdego podmiotu gospodarki narodowej wpisanego w rejestrze REGON oraz jego jednostki lokalnej.
Proponuje się zatem zastąpienie użytego w projekcie określenia „numer z Krajowego Rejestru Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON)" na – wynikające z § 12 ust. 1 ww. rozporządzenia – „numer identyfikacyjny REGON", tj. w następujący sposób:
„2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny REGON lub – w przypadku podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego – numer z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS)."

3. <u>Krajowa Rada Producentów Drobiu i Pasz</u>

Krajowa Rada Producentów Drobiu i Pasz podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko o konieczności likwidacji Funduszu Ochrony Rolnictwa. W opinii Izby Fundusz oparty jest na przestarzałej i nieefektywnej koncepcji. Próbuje rozwiązywać problemy sektora rolnego za

pomocą metod, które nie tylko nie wspierają rolnictwa, ale wręcz mu szkodzą. Antycypowane kłopoty rolnictwa utworzony Fundusz chce zażegnywać przy wykorzystaniu narzędzi, które być może miały rację bytu kilkadziesiąt lat temu, ale obecnie zamiast pomagać, pogłębiają istniejące problemy.

Główne ryzyko jakie niesie za sobą dalsze funkcjonowanie ustawy FOR to osłabienie konkurencyjności polskiej gospodarki żywnościowej. W drobiarstwie, które pracuje na minimalnych marżach, a w pewnych okresach roku nawet na marżach negatywnych, każde dodatkowe obciążenie oznacza potencjalną utratę szans zawarcia kontraktów, co w oczywisty sposób przełoży się na spadek wolumenów eksportowych, a przy niesprzyjających okolicznościach może doprowadzić do istotnego pogorszenia pozycji krajowych producentów względem importu zagranicznego.

Idea ochrony interesów producentów rolnych w ustawie FOR nie generuje jakiejkolwiek wartości dodanej bowiem sprowadza się do zamiany jednego ryzyka na inne ryzyko. Chodzi o to, że ryzyko niewypłacalności partnera biznesowego zamienione ma zostać na ryzyko permanentnej wyceny skupowanego surowca poniżej ceny rynkowej. Nie ma bowiem wątpliwości, że koszty ewentualnego, nowego rozwiązania ponoszą w ostatecznym rozrachunku rolnicy, co zostało udowodnione przez ostatnich kilka miesięcy obowiązywania ustawy FOR. Obowiązek ponoszenia dodatkowych kosztów wynikających z ustawy FOR postrzegany jest przez rolników jako de facto opodatkowanie działalności rolniczej przy iluzorycznych korzyściach z tych obciążeń wynikających. W tym kontekście należy wskazać, że współczesna gospodarka bardzo dobrze radzi sobie z sytuacjami niewypłacalności i stosuje powszechnie skuteczne rozwiązania tej sytuacji (wystarczy wskazać choćby umowy factoringowe czy niektóre produkty ubezpieczeniowe).

Jednocześnie, chcielibyśmy wyrazić nasz zdecydowany sprzeciw wobec decyzji o skróceniu okresu konsultacji publicznych w tej niezwykle istotnej kwestii z miesiąca do zaledwie dwóch tygodni, zwłaszcza w okresie wakacyjnym. Tego rodzaju decyzje wymagają szerokiej dyskusji i wnikliwej analizy, czego nie da się osiągnąć w tak krótkim czasie.

4. <u>Krajowa Rada Izb Rolniczych</u>

Zauważono, iż w art. 12 ustawy termin na złożenie wniosku o otrzymani rekompensaty jest określony w ustawie od 1 lutego do 31 marca roku następującego po roku, w którym podmiot skupujący stał się niewypłacalny.

Termin ten jest zbyt krótki i ograniczający producentów rolnych. Zawnioskowano o umożliwienie składania wniosków w trybie ciągłym przez cały rok kalendarzowy. Ograniczenie czasowe niejednokrotnie prowadzi do sytuacji braku możliwości złożenia wniosku bezpośrednio po upadłości zakładu produkcyjnego, jeśli dojdzie do niej w ciągu roku, po terminie składania wniosków. Skutkuje to tym, że producent rolny musi czekać ze złożeniem dokumentacji o wypłatę do roku następnego. Niejednokrotnie prowadzi to do braku płynności finansowej gospodarstwa rolnego i związanego z tym zagrożenia upadłością

Konieczne jest wprowadzenie zmian do ustawy regulujących sytuację grup producentów rolnych oraz spółdzielni, które są własnością rolników. Podmioty te zostały uznane za podmioty skupujące i zobowiązane są do odprowadzania składki, a powinny być traktowane jak beneficjenci tego Funduszu.

W odniesieniu do Art. 3 zmienianej ustawy – dotyczy zmniejszenia wpłat dokonywanych przez podmioty skupujące na rzecz Funduszu z 0.125% do 0,07 %

Samorząd Rolniczy jest przeciwny proponowanej zmianie.
Zmniejszenie składki na FOR będzie skutkować zmniejszeniem środków finansowych przeznaczonych na pokrycie wierzytelności dochodzonych przez producentów rolnych.
W uzasadnieniu projektu wskazano, że w okresie 10 lat szacuje się zmniejszenie kosztów uzyskania dochodów podmiotów skupujących o 680 mln zł. Jest to kwota, która nie wpłynie na konto Funduszu, co oznacza, że o tyle mniej środków będzie dostępnych na wypłaty dla poszkodowanych Rolników.
Proponowana zmiana, w połączeniu ze zmianą dotyczącą uchylenia w art. 23 ustępów 3 i 4 (tj. brak dotacji celowej dla KOWR, jeżeli środki zgromadzone na Funduszu okażą się niewystarczające na wypłatę rekompensat) buzi obawę, że w przypadku kumulacji roszczeń w stosunku do funduszu (np. upadek dużego podmiotu skupującego lub upadek kilku podmiotów na terenie kraju) rolnicy mogą nie otrzymać rekompensat.
Odnoszący się do art. 4 ust. Zmienianej ustawy polegająca na zmniejszeniu kwoty należnej z tytułu wpłat na FOR z 20-krotności kary administracyjnej do jej 5-krotności w pierwszym roku zmiany przepisu może pozwolić szybciej „ściągnąć" należne środki zaś w pozostałych latach równomiernie zasilać rachunek FOR w środki finansowe. Samorząd Rolniczy nie wnosi uwag.
Art. 4 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. Podmioty skupujące bez wezwania naliczają i dokonują wpłat na Fundusz za okresy roczne w terminie do dnia 14 lutego roku następującego po roku, za który dokonuje się naliczenia wpłat. […]"
Art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmiot skupujący składa dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu skupującego, na formularzu opracowanym przez Krajowy Ośrodek i udostępnionym na jego stronie podmiotowej, roczne deklaracje o wysokości naliczonych wpłat na Fundusz zawierające:
1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres tego podmiotu,
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer z Krajowego Rejestru Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON) lub – w przypadku podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego – numer z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS),
3) określenie rodzaju, ilości i wartości nabytych produktów rolnych stanowiących podstawę naliczenia wpłaty na Fundusz,
4) kwotę należną z tytułu wpłaty na Fundusz za dany okres,
5) numer rachunku bankowego tego podmiotu lub rachunku tego podmiotu prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej,
6) pouczenie, że w przypadku niewpłacenia w terminie kwoty naliczonej lub wpłacenia tej kwoty w niepełnej wysokości ta deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji
– w terminie do dnia 14 lutego roku następującego po roku, za który dokonuje się naliczenia wpłat.";
W konsekwencji należy również zmienić brzmienie art. 5, ust. 1 projektu na następujące:
Art. 5. 1. Wpłaty na Fundusz za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. są naliczane w wysokości określonej zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i dokonywane w terminie do dnia 14 lutego 2025 r.

Zmiana odnosząca się do art. 7 ustawy polegająca na zwiększeniu środków przekazywanych z Funduszu na działalność KOWR z 2,5 % do 5 % - zmniejszy środki przeznaczone na wypłaty rekompensat dla rolników. Zdaniem samorządu rolniczego FOR nie został stworzony w celu stanowienia źródła dodatkowych dochodów dla KOWR. Sugerujemy pozostawienie dotychczasowych zapisów dotyczących wysokości kosztów związanych z realizacją funduszu na poziomie 2,5 %

Zmiana odnosząca się do art. 8 pkt 3 zmienianej ustawy – umożliwia zwiększenie funduszu FOR o środki pochodzące z postępowań restrukturyzacyjnych i cywilnych. Jest to zmiana korzystna dla rolników.

Zmiana odnosząca się do art. 10 zmienianej ustawy – w założeniu ma zapobiec nadużyciom spekulacyjnym, jednak może wpłynąć niekorzystnie na sytuacje rolników.

Przepis określający, że ustalając wysokość rekompensaty bierze się pod uwagę wierzytelność, która powstała przed datą niewypłacalności podmiotu skupującego oznacza brak możliwości ubiegania się o rekompensatę w przypadku rolnika, który sprzeda swój towar zakładowi będącemu w likwidacji lub restrukturyzacji. Taka informacja nie zawsze jest dostępna dla rolników, a brak wiedzy spowoduje brak rekompensaty.

Zmiana wprowadzona w ust 3 tiret b) i c) spowoduje brak możliwości ubiegania się o środki w przypadku gospodarstw, które obciążone są należnościami windykowanymi z innych przyczyn – np. sprawy alimentacyjne lub postępowania komornicze nawet jeżeli postępowania te wynikają wprost z braku możliwości odzyskania należności od upadających odbiorców. Zmianę opiniujemy negatywnie.

Zmiana w art. 11 jest wynikiem zmian w art. 10, którą opiniujemy negatywnie

Zmiana w art. 12 jest, zdaniem samorządu rolniczego bezzasadna i szkodliwa dla rolników. Zakwalifikowanie pomocy udzielonej przez FOR jako pomoc de minimis przyczyni się do jeszcze szybszego wykorzystania limitu przypadającego na Państwo członkowskie w danym roku i dla poszczególnych gospodarstw, Pomoc z Funduszu nie jest, w opinii samorządu rolniczego, pomocą kwalifikującą się jako pomoc de minimis, ponieważ środki Funduszu pochodzą ze składek przekazywanych przez podmioty skupujące, a nie z budżetu państwa. Zmianę zaopiniowano negatywnie.

W Art. 3 zaproponowano Dodanie następującego zapisu:

„Do wpłat na Fundusz obowiązane są podmioty skupujące, będące podatnikami podatku od towarów i usług, o których mowa w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług z wyłączeniem Grupy/Spółdzielni Producentów Rolnych wpisanych do ewidencji producentów prowadzonych przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa

5. <u>Krajowa Rada Spółdzielcza</u>

Proponowana zmiana dotycząca zmniejszenia składki na FOR poprzez zmianę współczynnika z 0,0125%do 0,07 % wartości skupionych produktów rolnych w cenach netto wychodzi naprzeciw oczekiwaniom podmiotów płacących relatywnie wysokie składki, w tym spółdzielniom.

Wprowadzenie kilku ułatwień m.in. wnoszenie wpłat na FOR raz w roku do dnia 31 stycznia roku następnego po roku rozliczeniowym, było oczekiwane.

W naszej ocenie pozostają dwa istotne postulaty zgłaszane dotychczas przez Krajową Radę Spółdzielczą:

Pierwszy dotyczy objęcia spółdzielni rolniczych prowadzących skup produktów rolnych – zrzeszających rolników, będących przedłużeniem gospodarstw członków spółdzielni – odszkodowaniami z FOR. Spółdzielnia nie jest odrębnym (zewnętrznym) podmiotem wobec zrzeszonych rolników – członkowie spółdzielni są współwłaścicielami spółdzielni. W przypadku, gdy odbiorca zewnętrzny (firma, przetwórca, sieć sklepów itd.) nie zapłaci spółdzielni, a ta spółdzielnia nie będzie miała wystarczających środków, aby zapłacić swoim członkom np. za dostarczone zboża, mleko, tuczniki lub owoce i warzywa, to kto będzie winny (niewypłacalny) wobec tych rolników ? Spółdzielnia czy odbiorca zewnętrzny ? Przyjęte dotychczas rozwiązanie pominięcia ww. spółdzielni w odszkodowaniach z FOR jest dyskryminujące wobec rolników zrzeszonych w różnego typu spółdzielniach rolniczych. Jednocześnie ww. spółdzielnie są płatnikami składek na FOR, a w wyżej opisanych przypadkach, są pozbawione rekompensat z FOR. Drugim postulatem jest ograniczenie rocznej składki na FOR do 1 mln zł. (dotyczy głównie dużych spółdzielni mleczarskich)

Spółdzielnie, w tym duże spółdzielnie mleczarskie przechodzą bardzo trudny okres w wyniku zawirowań na rynkach po pandemii COVID oraz w związku z bardzo dużym wzrostem kosztów prowadzenia działalności gospodarczej w wyniku wojny Rosji z Ukrainą. Również dla tych dużych spółdzielni każde ograniczenie kosztów wpływa na poprawę płynności finansowej. Obecnie płacą one niewspółmiernie duże składki w porównaniu z innymi podmiotami. Ograniczenie składki do 1 mln zł jest potrzebne z ww. powodów.

Poddajemy również pod rozwagę uzupełnienie zapisów projektu zmiany ustawy o FOR o obowiązek skutecznego poinformowania sprzedającego produkty rolne przez podmiot skupujący o swojej niewypłacalności np. w formie pisemnej poprzez oświadczenie sprzedającego potwierdzające otrzymanie takiej informacji, z sankcję za niewypełnienie tego obowiązku. Mogą zaistnieć sytuacje, w których podmiot skupujący jest niewypłacalny, nadal skupuje produkty, a sprzedający produkty nie ma wiedzy o niewypłacalności podmiotu skupującego. Wprowadzona przedłożonym projektem zmiany ustawy o FOR rezygnacja z wypłat rekompensat za wierzytelności producentów rolnych z tytułu zbycia produktów rolnych powstałych po dacie niewypłacalności podmiotu – mimo wprowadzenia postanowienia sądowego jako warunku stwierdzenia niewypłacalności – w wyżej opisanym przypadku pozbawi sprzedającego produkty, możliwości uzyskania rekompensaty

6. <u>Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa</u>

W odniesieniu do Art. 1 ust. 2 ustawy zauważono, iż niezmieniona pozostaje treść art. 2 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym środki finansowe Funduszu Ochrony Rolnictwa nie są środkami publicznymi w rozumieniu ustawy o finansach publicznych, co koliduje z projektowanym przepisem art. 12 ust. 1a stanowiącym, że rekompensata stanowi pomoc de minimis w rolnictwie Rekomendowano zmianę treści uzasadnienia i OSR, w zakresie w którym treść ta nie odpowiada stanowi faktycznemu:

a) rekompensaty przyznane w 2024 r. pochodziły ze środków własnych Funduszu i nie stanowiły pomocy publicznej (zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa),

b) w związku z tym, że ustawa z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa weszła w życie z dniem 1 lipca 2023 r. trudno mówić o dwuletniej praktyce Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w zakresie weryfikacji wniosków o rekompensatę;

c) przytoczony argument, że o rekompensatę nie wnioskują producenci rolni, którzy nie otrzymali zapłaty za sprzedane produkty rolne podmiotom skupującym prowadzącym działalność gospodarczą na podstawie wykreślenia z CEiDG jest niezgodny ze stanem faktycznym. W dwóch naborach wpłynęło do Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa 40 wniosków o przyznanie rekompensaty, w stosunku do podmiotów, które stały się niewypłacalne zgodnie z art. 10 ust. 3 pkt. 6 b ustawy. Na podstawie tych wniosków, poszkodowani producenci rolni otrzymali ok. 1,5 mln zł rekompensat. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa otrzymał również od części takich podmiotów niewypłacalnych wykazy producentów rolnych, którzy nie otrzymali zapłaty za zbyte produkty rolne

7. <u>Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw</u>
   Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw zwraca się z wnioskiem o uwzględnienie, że na rynku funkcjonuje pewna grupa zorganizowanych producentów , którzy są pozbawieni możliwości skorzystania z rekompensaty z FOR w przypadku niewypłacalności odbiorcy ich produktów od ich grupy/organizacji/spółdzielni rolników. Ta grupa/ organizacja / spółdzielnia nie jest uznawana za producenta rolnego, ale ponieważ skupuje produkty, musi opłacać składkę na FOR, jak każdy podmiot skupujący. Taka sama sytuacja dotyczy producentów nie będących członkami, a dostarczających swoje produkty do grupy/organizacji/ spółdzielni rolników.(…)
   Stąd też wniosek o potraktowanie poniższych podmiotów jako producentów rolnych i włączenie ich do grona beneficjentów ustawy o FOR
   - grup producentów rolnych i ich związków
   - organizacji producentów rolnych i ich zrzeszeń
   - organizacji producentów owoców i warzyw i ich zrzeszeń
   - spółdzielni rolników i ich związków
   (…) uznanie ww. podmiotów w ustawie o FOR za producenta rolnego byłoby konsekwentnym, jednakowym traktowaniem ich istoty i pozycji rynkowej w różnych obowiązujących przepisach. Brak wyżej zaproponowanego rozwiązania w ustawie stawia i będzie stawiał zorganizowanych producentów w gorszej sytuacji w stosunku do niezorganizowanych, a także będzie zniechęcał do pozostawania członkiem grupy/organizacji czy sprzedaży produktów do tych podmiotów.

8. <u>Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej POLPIG</u>
   Związek zuważył iż, mechanizmy FOR mogą służyć próbom przerzucania dodatkowych kosztów składek na rolników poprzez obniżanie cen skupu oraz podejmowaniu większego ryzyka biznesowego. Ponadto Ustawa nakłada na firmy skupowe i zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego dodatkowe obciążenia finansowe, obowiązki administracyjne, pogarszając relacje w łańcuchu dostaw. Dotychczasowe doświadczenia pokazują, że FOR nie sprzyja tworzeniu i stabilizacji powiązań pomiędzy dostawcami a nabywcami produktów rolnych oraz przetwórcami. Propozycja zmniejszenia składki na Fundusz, choć z pozoru może wydawać się korzystna, w rzeczywistości prowadzi do zmniejszenia liczby podmiotów objętych rekompensatą, co ogranicza zasięg ochrony.
   Zwrócono uwagę, iż alternatywą dla FOR mogą być prywatne ubezpieczenia, które oferują różnorodne plany ochronne, dostosowane do indywidualnych potrzeb i specyfiki gospodarstw rolnych. Warto zauważyć, że prywatne ubezpieczenia mogą zapewnić bardziej elastyczne i

bezpośrednie rozwiązania dla producentów rolnych, którzy szukają sposobów na zabezpieczenie swoich interesów.
Podsumowując, Fundusz Ochrony Rolnictwa jest inicjatywą, która ma na celu ochronę producentów rolnych przed skutkami niewypłacalności nabywców. Jednakże jego obecna struktura i mechanizmy wykonawcze nie służą interesom rolników. Poszczególne sektory mają swoją specyfikę, w tym różny poziom dopasowania do wymagań rynku, zorganizowania, rentowności, zagrożenia podmiotów niewypłacalnością. W kontekście tych wyzwań, w miejsce Ustawy rolnicy i decydenci powinni rozważyć alternatywne metody ochrony, takie jak prywatne ubezpieczenia, które mogą zaoferować bardziej skuteczne rozwiązania.

9. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
Związek jest przeciwny proponowanym zmianom. Są one, zdaniem Związku, szkodliwe dla polskich rolników i radykalnie zmniejszają ochronę polskich gospodarstw przed oszustwami, niewypłacalnością i upadłościami.
Fundusz Ochrony Rolnictwa to pierwszy od zmiany ustrojowej transparentny i skuteczny instrument w rękach resortu rolnictwa, który przewiduje ratowanie rolników przed niewypłacalnością. Powstał w wyniku postulatów organizacji rolniczych i jest jedynym realnym i stałym funduszem w rękach Ministra ds. rolnictwa do ochrony rolników.
Pozbawianie FOR pieniędzy to de facto niszczenie tego Funduszu. Budzi to nasze ogromne zdziwienie, że to resort reprezentujący rolników proponuje obcięcie o prawie połowę środków na ochronę rolników i to na wniosek firm, które żyją z rolników. Jest to dla nas niezrozumiałe, że Minister Rolnictwa sam proponuje rezygnacje z pieniędzy, którymi może osobiście dysponować w celu pomocy na rynku rolnym dalej skazując się na łaskę i niełaskę ministra finansów, którego regularnie prosi o pieniądze.
Redukcja pieniędzy o połowę przeznaczonej na ochronę rolników jest tym bardziej niemoralna w kontekście propozycji zwiększenia o 1-00 % odpisu na obsługę urzędniczą tego funduszu dla KOWR. Nie rozumiemy dlaczego w ustawę wpisuje się rekompensatę tego funduszu jako pomoc de minimis. To odpisy prywatnych firm na rzecz prywatnych gospodarstw rolnych.
Bardziej to przypomina towarzystwo wzajemnej asekuracji niż pomoc publiczną, Tym bardziej, że ustawa zabrania wspierania FOR przez środki budżetowe.
Uważamy za niecelowe i szkodliwe dla podmiotów zobowiązanych do płacenia zastąpienia płacenia składki na FOR z kwartalnej na roczną. Będzie to większy wysiłek dla tych podmiotów i spowoduje kolejne apele o ich obniżenie. Ponadto jeśli nie będzie to na bieżąco płacone będzie większe ryzyko niestabilności wpływów na ten fundusz.
Negatywnie odebrano pomysł aby ,,rezygnować z wypłat rekompensat za wierzytelności producentów rolnych z tytułu zbycia produktów rolnych powstałych po dacie niewypłacalności podmiotu". Rolnik jest osobą w najtrudniejszym położeniu w stosunku do wszystkich innych podmiotów. Nie ma żadnych narzędzi by sprawdzać firmy i często może nie wiedzieć jaki jest stan prawny i finansowy nieuczciwej firmy. Nie można znów pełni ryzyka cedować na rolników.
Związek wyraził przekonanie, że omawianą ustawę można i należy zmienić, ale nie w ten sposób aby likwidować ochronę rolników, którzy w swej działalności mają największa liczbę ryzyk i aby firmy skupujące i przetwórcze płaciły na ten fundusz ze swojego zysku.
Najlepszym i kompromisowym rozwiązaniem jest wprowadzenie tego niewielkiego procentu jako narzut na cenę netto płodów rolnych na wzór podatku VAT. Tylko wtedy fundusz chroniący

rolników będzie miał godziwe wpływy. Minister ds. rolnictwa będzie miał niezależne narzędzie do pomocy rolnikom a firmy skupujące i przetwórcze nie będą traciły ani złotówki. To jest jedyne uczciwe rozwiązanie.
Żądanie i proponowanie rozwiązań, które zrzucają pełnie ryzyka gospodarczego upadających firm skupowych na rolnika jest niegodziwością, społeczną niesprawiedliwością i zwiększa anarchię na rynkach rolnych.

10. Lubelskie Stowarzyszenie Rolnicze

Projekt zakłada zmniejszenie kwot wpłacanych przez podmioty skupujące należności do kwoty wynikającej z pomnożenia zmniejszonego współczynnika z 0,125 % do 00,7 % wartości skupionych produktów rolnych w cenach netto. Jednocześnie wprowadza się dwukrotny wzrost odpisu na pokrycie kosztów obsługi Funduszu przez KOWR. Taki zapis ogranicza znacząco pulę środków na rekompensaty przy utrzymaniu dotychczasowego poziomu kosztów obsługi.
Zaproponowano także ograniczenie częstotliwości składania deklaracji i wpłat środków z okresów kwartalnych na jedno rozliczenie roczne. Takie zmniejszenie ilościowe operacji znacząco odciąży obsługujących pracowników KOWR, w związku z powyższym nie widzimy potrzeby zwiększania dwukrotnego odpisu gdyż składanych deklaracji będzie o 75 % mniej, jak również będzie mniej operacji księgowych na rachunku FOR.
Dodatkowo, w projektowanej zmianie całkowicie wyłączono z procedury ubiegania się o rekompensatę od niezapłaconych należności za skupione produkty rolne przez jednoosobowe działalności gospodarcze. Niewypłacalność takiego podmiotu przy proponowanych zmianach powodowałaby brak ochrony producentów rolnych.
Zmniejszenie współczynnika wysokości wpłaty na FOR do poziomu 0,07 % jest zbyt duże i powinno oscylować w granicach 0,1 %.
Dodatkowo, ochroną, oprócz rolników powinny być objęte spółdzielnie rolników i grupy producentów rolnych.
Również kwalifikacja rekompensaty do pomocy de minimis w rolnictwie spowoduje, że będzie górne ograniczenie poziomu wpłat do wysokości określonej przepisami o tej pomocy. Co wówczas z przejmowaniem wierzytelności ? Czy KOWR przejmie całość czy tylko część, która zmieści się w limicie pomocy de minimis?
Nie powinno się uzależniać stosowanie przepisów od terminu zbycia, który nie ma żadnego oddziaływania na uchwalane przepisy, a taki zapis będzie skutkował tylko problemami w początkowym okresie czy stosować dotychczasowe regulacje czy te po nowelizacji.
Przedstawiony projekt zmniejsza obciążenia podmiotów skupujących, uszczuplając jednocześnie możliwość uzyskania ochrony przez rolników , którzy nie uzyskali zapłaty za dostarczone produkty rolne. Podważa to sens tworzenia przepisów górnolotnie nazwanych Funduszem Ochrony Rolnictwa

11. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka

Federacja zwraca uwagę na niewspółmierne do zmniejszenia wysokości wpłat na FOR, zwiększenie udziału sumy wpłat przeznaczonego na pokrycie kosztów związanych z realizacją przez KOWR zadań prowadzenia i obsługi Funduszu.
Rzeczona zmiana zwiększa dwukrotnie sumę udziałową na koszty związane z realizacją przez KOWR zadań dotyczących prowadzenia Funduszu tj. z 2,5 % na 5 % - jest to dwukrotność

uprzedniej wartości. Natomiast wysokość wpłat na FOR ma ulec mianie z 0,125 % na 0,07 % wartości produktów rolnych bez podatku od towarów i usług. Ciężko zatem uzasadnić tą niewspółmierność jedynie różnicami w wielkości wpłat, a co za tym idzie – środkami Funduszu.

12. Polska Izba Nasienna

Polska Izba Nasienna zgłasza uwagę dotyczącą wyłączenia z systemu wpłat na Fundusz Ochrony Rolnictwa skupu kwalifikowanego materiału siewnego.
Kwalifikowany materiał siewny nie jest typowym płodem rolnym i należy go traktować jako środek do produkcji rolnej. Jego produkcja jest urzędowo regulowana przez ustawę o nasiennictwie z dnia 9 listopada 2012 roku i odbywa się pod nadzorem Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Produkcja odbywa się wyłącznie w oparciu o szczegółowe umowy dwustronne zawierane pomiędzy producentem rolnym a firmą nasienną/hodowcą. W ten sposób zabezpieczony jest interes obu stron. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że materiał siewny odmian prawnie chronionych może być rozmnażany na drodze specjalnych licencji udzielanych przez hodowcę/zachowującego odmianę i bez zgody właściciela tego prawa nie może być wprowadzany do obrotu, co dodatkowo pośrednio chroni interes pierwotnego producenta.
Kwalifikowany materiał siewny jest produktem wysokiej jakości, który podlega certyfikacji. Zakup kwalifikatu przez rolnika jest inwestycją w innowacje, nowe odmiany roślin są bowiem bardziej odporne na choroby, suszę czy inne niekorzystne warunki. Rolnicy inwestując w lepsze nasiona mogą uzyskać lepsze plony, inwestując w taki materiał, wspierają rozwój innowacyjnych technologii w rolnictwie. Wzrost cen materiału siewnego obciążonego dodatkowymi kosztami Funduszu może zniechęcić rolników do korzystania z kwalifikowanego materiału siewnego, co może prowadzić do spadku produkcji rolniczej i utraty konkurencyjności.
Zwrócono uwagę, że FOR wpływa na konkurencyjność materiału rozmnożeniowego dostępnego na krajowym rynku nasiennym. Specyfiką tego rynku jest duży udział materiału siewnego z importu, który nie zawsze jest obciążony kosztami Funduszu. W przypadku, kiedy materiał jest reprodukowany przez podmiot krajowy, jego produkcja, niezależnie czy jest prowadzona w Polsce czy innym państwie, jest obarczona kosztami FOR. Kiedy materiał siewny jest wyprodukowany zagranicą i zakupiony od zagranicznego przedsiębiorstwa nie będącego producentem rolnym zgodnie z definicją ustawy o FOR, materiał ten nie jest obarczony kosztami FOR.
Mając na uwadze powyższe wyłączenie kwalifikowanego materiału siewnego z ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa będzie wspierać innowacyjność, jakość oraz konkurencyjność w rolnictwie, a jednocześnie chronić rolników przed nadmiernymi obciążeniami finansowymi.
Skupu rozmnożonego materiału siewnego nie mogą dokonywać podmioty zajmujące się skupem płodów rolnych, zatem wnosimy o wyłączenie materiału siewnego, w rozumieniu ustawy o nasiennictwie, z ustawy o FOR. Cel wprowadzenia FOR nie dotyczył tego typu działalności.

13. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji

Postulowano dalsze zmiany mające dla podmiotów skupujących charakter gwarancyjny i upraszczający, tj.
1/ nadanie organom administracyjnym uprawnień do wydawania interpretacji indywidulanych w zakresie wpłat na FOR na podstawie art. 34 Prawa przedsiębiorców Aktualnie ustawodawca wykluczył taką możliwość poprzez uznanie, że środki finansowe FOR nie są środkami publicznymi

w rozumieniu Ustawy o finansach publicznych (art. 2 ust. 2 Ustawy o FOR), choć posiadają one cechy danin publicznych, o których mowa w tej ustawie;
2/ wprowadzenie publicznego rejestru producentów rolnych, bądź alternatywnie nałożenie na producentów rolnych obowiązku składania podmiotom skupującym corocznych oświadczeń o posiadaniu takiego statusu oraz wykazu wystawionych w danym roku dla danego podmiotu skupującego faktur dokumentujących dostawę wytworzonych przez siebie produktów rolnych. Aktualnie podmioty skupujące mierzą się z trudnościami w ustaleniu statusu swoich kontrahentów oraz pochodzenia produktów rolnych będących przedmiotem dostawy. Jedynym źródłem tych informacji są oświadczenia składane przez kontrahentów, a brak obwarowania przekazywania takich informacji przymusem ustawowym oraz sankcją sprawia, że jest to proces czasochłonny i obarczony dużym ryzykiem błędu, zwłaszcza w przypadku największych firm z sektora handlu spożywczego, mających nierzadko aktywne relacje handlowe z setkami, czy nawet tysiącami dostawców produktów rolnych. Mając na względzie, że nie wszyscy producenci rolni świadomi są zawiłości wprowadzonych przez polskiego ustawodawcę regulacji dotyczących FOR (same wyjaśnienia zamieszczone w biuletynie KOWR liczą 43 strony i odnoszą się do zgłoszonych ponad 80 wątpliwości), wiarygodność pozyskiwanych w ten sposób danych niezbędnych do obliczenia wpłaty może być niska. W szczególności problem ten dotyczyć może małych, krajowych producentów rolnych oraz producentów rolnych z innych państw członkowskich, którym szczególnie trudno zrozumieć jest sens i cel obowiązujących w Polsce od 2024r. regulacji.
3/ wprowadzenie uproszczeń lub zwolnień od wpłat dla wiarygodnych podmiotów skupujących, w przypadku których ryzyko utraty płynności, czy upadłości jest znikome, a które aktualnie ponoszą niewspółmiernie duży nakład administracyjny w związku ze zbieraniem danych niezbędnych do kalkulacji wpłaty na FOR. Rekomendujemy rozpoczęcie konsultacji społecznych, które przełożyłyby się na stosowną zmianę przepisów w tym zakresie.

14. <u>Polskie Mięso</u>

Obowiązująca zauważył, że ustawa o Funduszu Ochrony Rolnictwa od początku nie realizuje celu, jakim jest ochrona i wsparcie rolników, ale służy zabezpieczeniu interesów podmiotów świadomie i celowo szkodzących rolnikom, gdzie podmioty rzetelne i uczciwe zostały ustawowo do ponoszenia za nich konsekwencji finansowych. Proponowane zmiany nie usuwają żadnej jej wady. Obowiązująca ustawa zawiera ścisłe rozwiązanie fiskalne, a przedstawione propozycje legislacyjne niczego nie zmieniają w tym zakresie.
Obowiązująca ustawa jak i przedstawione propozycje legislacyjne nadal osłabiają konkurencyjność polskich przetwórców nie tylko na polskim, ale i zagranicznym rynku w postaci dodatkowego obciążenia finansowego w rodzaju narzutu procentowego od transakcji. W praktyce znaczy to, że te pieniądze nie mogą zostać wykorzystane np. na eksportową ekspansję czy rozbudowę firmy (zakładu), promocję wśród konsumentów.
Już na etapie projektu, a następnie po uchwaleniu ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa była i jest ona w konflikcie prawnym do ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 702) oraz względem do unijnego prawa. Obowiązująca ustawa zawiera liczne wady redakcji legislacyjnej, których przedstawiony projekt nie likwiduje. Nadal zachowany jest rażący przepis w art. 2. 1, który stanowi, że Fundusz stanowi wyodrębniony rachunek bankowy, którym dysponuje Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, zwany dalej „Krajowym Ośrodkiem". Tymczasem zgodnie z art. 4 ust. 1 obowiązującej ustawy z

dnia 10 lutego 2017 roku o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 700.) organem Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa jest Dyrektor Generalny, który nim i kieruje i reprezentuje go na zewnątrz. Tymczasem obowiązująca ustawa mówi o organie pomocniczym, czyli państwowej osobie prawnej będącej agencją wykonawczą pod nazwą Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa (art. 2.1. ustawy o Krajowym Ośrodku Wsparcia Rolnictwa).
W świetle powyższego należy uznać, że przedstawione propozycje nie naprawiają wad prawnych i legislacyjnych. Fundusz Ochrony Rolnictwa jest szkodliwy dla polskiego rolnictwa oraz przetwórstwa rolno- spożywczego. Najlepszym rozwiązaniem będzie jego likwidacja.
Jednocześnie podkreśliono, że ochrona rolników jest konieczna, ale nie może mieć ona takiego charakteru, jak to jest zapisane w obowiązującej ustawie.

15. Sygnatariusze Porozumienia Rolniczego Zrzeszeń i Organizacji Drobiarskich w tym:
    - Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj
    - Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza
    - Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu
    - Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz
    - Krajowa Rada Izb Rolniczych
    - Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu „POLDRÓB”
    - Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi
    - Zrzeszenie Rolników i Producentów Indyk Lubuski
    - Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI
    - Polska Federacja Hodowców Drobiu
    - Regionalna Grupa Producentów Drobiu FARMER
    - Stowarzyszenie Innowatorów Wsi

    Podtrzymano zdecydowany sprzeciw dalszemu funkcjonowaniu Funduszu Ochrony Rolnictwa, którego likwidację uważa się za konieczną.
    Od początku prac nad tworzeniem tego mechanizmu branża drobiarska wyrażała dezaprobatę dla rozwiązań, które w praktyce nie będą służyły ochronie rolnictwa a jedynie dodatkowemu obciążaniu podmiotów uczciwie działających na rynku. Zamiast realnie wspierać rolnictwo, Fundusz stał się kolejnym obciążeniem finansowym dla branży, co szczególnie odczuwalne jest w sektorze drobiarskim, gdzie marginesy dochodowe są bardzo wąskie.
    Podtrzymano wszystkie dotychczasowe argumenty zgłaszane na etapie tworzenia Funduszu oraz już w trakcie jego funkcjonowania.
    Zaproponowane zmiany, w przekazanym do konsultacji projekcie, w żaden sposób nie zmieniają charakteru Funduszu. Proponowane rozwiązania niosą ze sobą wiele zagrożeń, które mogą wpłynąć negatywnie na cały sektor rolno-spożywczy, a także na sytuację finansową polskich rolników i konsumentów. Wystosowano apel o podjęcie prac zmierzających do zniesienia obciążeń jakie ten mechanizm nakłada na podmioty funkcjonujące w sektorze rolno-spożywczym.
    Jednocześnie, wyrażono zdecydowany sprzeciw wobec decyzji o skróceniu okresu konsultacji publicznych w tej niezwykle istotnej kwestii z miesiąca do zaledwie dwóch tygodni, zwłaszcza w okresie wakacyjnym. Tego rodzaju decyzje wymagają szerokiej dyskusji i wnikliwej analizy, czego nie da się osiągnąć w tak krótkim czasie. Okres wakacyjny dodatkowo utrudnia możliwość uczestnictwa w konsultacjach, co może skutkować pominięciem istotnych opinii i głosów

przedstawicieli branży. Wobec powyższego apelujemy o przywrócenie pierwotnego terminu na przeprowadzenie konsultacji.

16. Unia Owocowa

Unia Owocowa przekazała postulat likwidacji Funduszu Ochrony Rolnictwa jako instrumentu, który nie ma szerszego wpływu na kształtowanie rynków rolnych i ich organizacje, a stanowi jedynie dodatkowe obciążenie podmiotów skupujących. Podmioty obracające produktami rolnymi o ustabilizowanej sytuacji na rynku, poprzez istnienie FOR są zmuszone częściowo partycypować w ryzykownej, względnie nieuczciwej działalności innych podmiotów, nie mających ustabilizowanej pozycji rynkowej. Polskie rynki rolne są stabilne w zakresie uczestników tych rynków, a fluktuacje jakie na nich występują, w przeważającej mierze nie mają nic wspólnego z niewypłacalnością podmiotów skupujących.

Pomimo powyższego, mając na uwadze chęć współpracy, przedstawiono dodatkowe rozwiązania do przedmiotowej ustawy, w przypadku pozostawienia FOR, celem lepszego dostosowania Funduszu do potrzeb rynkowych.

Postulowano wprowadzenie do ustawy, objęcie ochroną FOR podmiotów skupujących, które uczestniczą na rynku przez okres co najmniej 5 lat, przy zachowaniu obowiązku wpłaty na FOR przez wszystkich uczestników rynku. Powyższe pozwoli na uniknięcie nadużyć związanych z możliwym powstawaniem i kontrolowaną niewypłacalnością podmiotów celem uzyskania korzyści finansowych, a zatem działań nieuczciwych, czy wręcz przestępnych mających na celu wyłudzanie środków zgromadzonych w Funduszu.

W nawiązaniu do powyższego, uczestnicy rynku przez okres dłuższy niż 5 lat, byliby zobowiązani do podawania w dokumentacji rachunkowej, dokumentach zdawczo-odbiorczych informacje o uczestniczeniu w FOR. Ryzykiem producenta byłaby jedynie kwestia podejmowania transakcji z podmiotami nieobjętymi ochroną Funduszu.

Zaproponowano stworzenie również rejestru podmiotów uczestniczących w FOR, równocześnie z możliwością rozszerzenia danych objętych wpisem do tego rejestru na dane związane z sytuacją finansową podmiotu, inaczej informacji o zaufaniu podmiotu na rynku. W jakim zakresie i na jakich zasadach, pozostawiono do dyskusji. W ten sposób, biorąc pod uwagę obsługę samego Funduszu, możliwe jest przy okazji stworzenie Biura Informacji o podmiotach uczestniczących w rynku. Jeżeli KOWR zajmuje się obsługą Funduszu, to również mógłby zająć się w ramach pracy tych samych jednostek KOWR, obsługą takiego rejestru. W ten sposób możliwe jest zbudowanie jasnej i dostępnej dla każdego producenta informacji o podmiotach uczestniczących na rynku.

- w lit. a) – nie minął termin przedawnienia tej wierzytelności, zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego;
- skreślenie lit. b) i c).

W tym zakresie wskazano, że pojęcie przedawnienia ze względu na zasady prawa cywilnego może tworzyć problemy interpretacyjne, wynikające z art. 117 § 2 k.c., tj. czy pojęcie przedawnienia dotyczy wierzytelności co do której można zgłosić zarzut przedawnienia, czy do której już taki zarzut został zgłoszony w odpowiednim postępowaniu, względnie co w sytuacji, kiedy zachodzi spór co do terminu wymagalności i tym samym terminu przedawnienia, w takim przypadku tą ocenę będzie musiał przeprowadzić organ KOWRu. Odnosząc się do kwestii wyłączenia wierzytelności z prawami osób trzecich oraz wierzytelności zajętych, podkreślono, że pewną niesprawiedliwością jest pozbawienie rekompensaty rolników z problemami finansowymi, które

mogły zaistnieć ze względu na brak zapłaty przez podmiot niewypłacalny. W tym zakresie pozostawienie tych przepisów wymagałoby doprecyzowania możliwej rekompensaty i wpływu tej rekompensaty na prawa osób trzecich oraz prawa Wierzycieli co do wierzytelności zajętych. Wystarczającym jest możliwość uzyskania zgody na przeniesienie praw z wierzytelności na KOWR, w związku z wypłaconą rekompensatą. Względnie możliwość uzyskania rekompensaty przez osoby trzecie albo Wierzycieli, w związku z zajętą albo obciążoną wierzytelnością.
Zaproponowano brzmienie: „Złożenie wniosku o przyznanie rekompensaty przerywa bieg terminu przedawnienia", będzie to zbieżne z przepisami Kodeksu cywilnego i możliwymi problemami interpretacji art. 123 § 1 pkt 1) Kodeksu cywilnego w kontekście składanego wniosku o rekompensatę. Jednocześnie postulujemy celem poprawnej legislacji o wprowadzenie tego przepisu do Kodeksu cywilnego, względnie odwołanie się do tej ustawy w ramach brzmienia, przykładowo: „art. 123 § 1 pkt 1) oraz art. 124 Kodeksu cywilnego stosuje się odpowiednio".
Nadto wydanie decyzji przez KOWR nie jest zależne od działań producenta i może trwać.

17. <u>Zrzeszenie Producentów Owoców i Warzyw</u>
Zwrócono uwagę, że Ustawa z dnia 9 maja 2023 roku o Funduszu Ochrony Rolnictwa to bardzo ważna Ustawa umożliwiająca ,,producentowi rolnemu" odzyskanie należności za sprzedane produkty rolne podmiotom skupującym które stały się niewypłacalne. Tylko dlaczego ustawa o której mowa nie chroni ,,producenta rolnego zrzeszonego w grupie'. Wszystkie przepisy prawa, zarówno nasze krajowe jak i wspólnotowe, oraz cele i działania realizowane przez grupy powinny ochronić interesów swoich producentów.
Zrzeszenie Producentów Owoców i Warzyw jako podmiot pośredniczący w sprzedaży owoców i warzyw wyprodukowanych w gospodarstwie każdego członka Zrzeszenia ,,producenta rolnego" zobowiązane jest do wpłat w wysokości 0,125 % (po nowelizacji 0,07%) wartości produktów rolnych na Fundusz Ochrony Rolnictwa, natomiast nie może być beneficjentem rekompensat o których mowa w powyższej ustawie. Naszym zdaniem nie może być takiej sytuacji, iż płacąc składkę na Fundusz Ochrony Rolnictwa pozostajemy bez ochrony. Nie jest typowym ,,punktem skupu". Wartość produkcji sprzedanej jest planowana na podstawie deklaracji członków. Podpisywane są umowy kontraktacyjne na każdy asortyment który jest skupowany. Są kontrolowani przez Agencję Modernizacji i Restrukturyzacji Rolnictwa w Lublinie.
Pytanie brzmi; dlaczego ,,producent rolny" należący do Zrzeszenia jest inaczej traktowany niż ,,producent rolny" nie należący do grupy. Dlaczego w zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa nie wspomina się w żadnym artykule o poszerzeniu katalogu beneficjentów? W zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw, w Art. 3,1. Ustawy Funduszu Ochrony Rolnictwa i analogicznie w kolejnych zapisach obok ,,producenta rolnego,, powinien być zamieszczony wpis ,,grupy producentów rolnych- Zrzeszenia"
Jeżeli w Ustawie o której mowa nie zostanie rozszerzony katalog beneficjentów to istniejące w Polsce grupy takie jak nasza zostaną postawione w stan likwidacji. Zgodnie ze Statutem i obowiązującym nas prawem nie mogą ogłosić upadłości. Członkowie nie dostaną rekompensaty. Przynależność do grupy powinna chronić Polskiego Rolnika a nie dyskryminować. W obecnej sytuacji ,,producent rolny" niezrzeszony otrzyma rekompensatę w myśl Ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa w przeciwieństwie do ,,producenta rolnego" zrzeszonego w grupie, w naszym przypadku Zrzeszeniu Producentów Owoców i Warzyw w Milejowie.

18. Związek Polskich Przetwórców Mleka

Związek zauważył, iż mimo, że idea ochrony dostawców produktów rolnych przed niezawinioną utratą dochodów jest mu bliska, zgodnie z dotychczas prezentowanymi stanowiskami uznano za niecelowe dalsze funkcjonowanie „Funduszu Ochrony Rolnictwa".
Jak niejednokrotnie podkreślano, zastrzeżenie budzi fakt przymusowego odbierania środków zarobionych przez rolników (i to za pośrednictwem podmiotów skupujących) i przekazywania ich na Fundusz, z którego wpłacający rolnicy być może nigdy nie będą korzystać. Takie rozwiązanie nosi znamiona podatku, co już samo w sobie budzi zastrzeżenia natury prawnej, co do formy jego wprowadzenia. Co równie istotne, takie rozwiązanie de facto oznacza obciążenie rolników kosztami cudzych, nieudolnych, albo nierzadko celowych i patologicznych działań.
W zamian zaproponowano podjęcie prac na ustawą wprowadzającą dobrowolne ubezpieczenie dla producentów rolnych od skutków niewypłacalności podmiotów skupujących płody rolne. Polisy tego typu mogłyby być obsługiwane np. przez Bank Gospodarstwa Krajowego lub inną państwową instytucję finansową, a ich dobrowolność pozwoliłaby precyzyjnie określić zainteresowanie rolników tego typu zabezpieczeniem przed tego typu problemami. – bez zmuszania kogokolwiek do ponoszenia kosztów cudzej nieudolności lub niegospodarności. Jednocześnie pozwoliłoby to na zdjęcie obowiązków administracyjnych z podmiotów skupujących, wynikających z aktualnej treści ustawy z dnia 9 maja 2023r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa. Jednakże, biorąc pod uwagę dotychczasowe stanowisko Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie likwidacji Funduszu, w celu poprawy funkcjonowania dotychczasowych rozwiązań zgłoszono postulaty wprowadzenia czterech zmian w zasadach jego działania, do wprowadzenia których prace nad nowelizacją ustawy są doskonałą okazją.

Postulat nr 1: rozdzielenie Funduszu Ochrony Rolnictwa na poszczególne branże
Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy, wszystkie branże dokonują wpłat na rzecz jednego funduszu. Oznacza to, że np. producenci mleka będą finansować ewentualne straty poniesione przez dostawców innych surowców rolno-spożywczych. Biorąc pod uwagę rozmiary produkcji w poszczególnych branżach dostrzegamy istotne różnice pomiędzy wysokością wpłat, których dokonują poszczególne sektory, przy jednoczesnym różnym ryzyku wystąpienia niewypłacalności podmiotów skupujących w zależności od rynku, na którym działają. Innymi słowy, w naszej opinii branża mleczarska ponosiłaby koszty niewspółmierne do korzyści płynących z istnienia takiego funduszu - co w naszej opinii nie jest sprawiedliwym rozwiązaniem.
Dlatego postulowano wprowadzenie zmiany do ustawy z dnia 9 maja 2023r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa polegającej na rozdzieleniu wpłat na i wypłat z Funduszu na poszczególne branże wzorem rozwiązań funkcjonujących w zakresie Funduszy Promocji Produktów Rolno-Spożywczych.

Postulat nr 2: doprecyzowanie definicji producentów rolnych od których nabywane są produkty rolne od wartości których naliczane są wpłaty na Fundusz Ochrony Rolnictwa
Zgodnie z interpretacją aktualnie obowiązujących przepisów dostępną na stronie internetowej Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa pod adresem: https://www.gov.pl/web/kowr/najczesciej-zadawane-pytania4 , działające na terytorium RP podmioty skupujące produkty rolne są zobowiązane dokonywać wpłat na Fundusz również w przypadku zakupu produktów rolnych pochodzących z gospodarstw zlokalizowanych na terenie Unii Europejskiej, a nie tylko Polski. W

konsekwencji, zgodnie aktualną interpretacją definicji producenta rolnego, zagraniczne gospodarstwa rolne współpracujące z polskimi podmiotami skupującymi również mają prawo do rekompensat z Funduszu. Pozwalamy sobie wyrazić wątpliwość, czy celem prawodawcy było stworzenie „mechanizmu ubezpieczeniowego" dla gospodarstw z całej Unii Europejskiej. Jednocześnie zwracamy uwagę, na fakt, że zagraniczne podmioty skupujące współpracujące z polskimi gospodarstwami rolnymi, ale nieskładające deklaracji podatkowych w Polsce, nie są objęte obowiązkami wynikającymi z ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa, co nie pozostaje bez wpływu na konkurencyjność polskich podmiotów skupujących. W związku z powyższym postulujemy zmianę definicji producenta rolnego w taki sposób, by obejmowała ona jedynie gospodarstwa rolne zlokalizowane na terenie Polski.

Postulat nr 3: zmiana sposobu naliczania wpłat – zgłoszono postulat, by zmianie uległ sposób naliczania należnych wpłat na Fundusz. Zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisów „Wartość produktów rolnych bez podatku od towarów i usług nabytych od producenta rolnego jest ustalana na pod-stawie faktur VAT i faktur VAT RR uwzględnianych w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 99 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług." Deklaracje te obejmują jednak również transakcje zagraniczne (wspominane wyżej zakupy produktów rolnych od zagranicznych producentów rolnych). W celu uniknięcia naliczania wpłat od takich transakcji należy zmienić sposób ich naliczania. Dlatego zaproponowano wprowadzenie zmiany do ustawy z dnia 9 maja 2023r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa polegającej na zwolnieniu z opłat na Fundusz wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, wzorem rozwiązań funkcjonujących w zakresie Funduszy Promocji Produktów Rolno-Spożywczych. Jednocześnie tak jak w przypadku Funduszy Promocji podstawą naliczenia opłat nie powinny być deklaracje podatkowe, a pisemne oświadczenie podmiotów skupujących.

Postulat nr 4: zmiana terminu naliczenia i dokonywania wpłat na Funduszu Ochrony Rolnictwa. Zaproponowano, by zmianie uległ termin naliczania i dokonywania wpłat na Fundusz Ochrony Rolnictwa. Zgodnie z aktualnym brzmieniem projektu ustawy o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw naliczenie i dokonanie wpłat na rachunek bankowy Funduszu ma się odbywać raz do roku, w terminie do 31 stycznia roku następującego po roku za który dokonuje się naliczenie wpłat. Jest to niewątpliwie zmiana zmniejszająca obciążenia administracyjne związane z obsługą wpłat na Fundusz, ale nie rozwiązuje ona podstawowego problemu jakim jest krótki czas od terminu złożenia deklaracji VAT do terminu wpłaty na Fundusz. Niezależnie do tego, czy wpłaty miałby być nadal dokonywane na podstawie deklaracji VAT (czyli w przypadku nieuwzględnienia ww. postulatu nr 3) czy też na podstawie oświadczeń wzorowanych na podstawie przepisów regulujących funkcjonowanie Funduszy Promocji Produktów Rolno-Spożywczych, postulujemy wydłużenie terminu naliczenia i dokonania wpłat do 14 lutego roku następującego po roku za który dokonuje się naliczenie wpłat. Jeżeli nadal podstawą do dokonywania wpłat na Funduszu mają być deklaracje VAT (składane w urzędach skarbowych do 25 dnia każdego miesiąca) oznacza, to że podmioty skupujące będą miały jedynie 6 dni na rozliczenie z należnych wpłat na Fundusz uwzględniających grudzień danego roku. Nie dostrzegamy żadnych racjonalnych przeciwskazań by termin ten wydłużyć, dając podmiotem również czas na ewentualne korekty deklaracji VAT.

Art. 4 ust. 1–3 otrzymują brzmienie: „1. Podmioty skupujące bez wezwania naliczają i dokonują wpłat na Fundusz za okresy roczne w terminie do dnia 14 lutego roku następującego po roku, za który dokonuje się naliczenia wpłat.
[…]”
Art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Podmiot skupujący składa dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę podmiotu skupującego, na formularzu opracowanym przez Krajowy Ośrodek i udostępnionym na jego stronie podmiotowej, roczne deklaracje o wysokości naliczonych wpłat na Fundusz zawierające:
1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres tego podmiotu,
2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer z Krajowego Rejestru Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON) lub – w przypadku podmiotów wpisanych do Krajowego Rejestru Sądowego – numer z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS),
3) określenie rodzaju, ilości i wartości nabytych produktów rolnych stanowiących podstawę naliczenia wpłaty na Fundusz,
4) kwotę należną z tytułu wpłaty na Fundusz za dany okres,
5) numer rachunku bankowego tego podmiotu lub rachunku tego podmiotu prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej,
6) pouczenie, że w przypadku niewpłacenia w terminie kwoty naliczonej lub wpłacenia tej kwoty w niepełnej wysokości ta deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji
– w terminie do dnia 14 lutego roku następującego po roku, za który dokonuje się naliczenia wpłat.”;
W konsekwencji należy również zmienić brzmienie art. 5, ust. 1 projektu na następujące:
Art. 5. 1. Wpłaty na Fundusz za okres od dnia 1 lipca 2024 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. są naliczane w wysokości określonej zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą i dokonywane w terminie do dnia 14 lutego 2025 r.

19. <u>Związek Zawodowy Rolnictwa „Korona”</u>
Związek podtrzymał swój negatywny stosunek wobec uchwalonej w ubr. ustawy, gdyż powoduje podrożenie produkcji rolnej, poprzez nałożenie dodatkowej opłaty (na rzecz F.O.R.). Obniżenie wpłaty z poziomu 0,125% do 0,07% i przyjęcie rozliczenia rocznego zamiast kwartalnego w projekcie nowelizacji uznajemy zatem za krok we właściwym kierunku, aczkolwiek za daleko niewystarczającym
Art. 4.1. w kontekście art.3 ust.1 ustawy - zapis ten uznano za niejasny. W świetle art.3 ust.1 wpłata naliczona jest od wartości netto produktów rolnych, nabytych od producentów rolnych. Proponowany zapis art.12 ust.1 a: Rekompensata stanowi pomoc de minimis w rolnictwie i może być przyznana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.2)) oraz przepisami o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.” Jest nieakceptowalny, albowiem zmierza do uznania rekompensat za pomoc de minimis. Zdaniem Związku, to próba ograniczenia możliwości zapewnienia rolnikom zapłaty za sprzedane produkty rolne, w sytuacjach

nadzwyczajnych jaką jest upadek, niewypłacalność podmiotów skupujących. Ja stwierdza portal farmer.pl
Stanowisko ministerstwa w tej kwestii jest jasne - ewentualna pomoc z funduszu może zawierać się jedynie w kwocie de minimis, która, póki co, wynosi 20 000 euro na gospodarstwo w perspektywie trzyletniej. Jeśli gospodarstwo wykorzystało już pomoc, a zostanie poszkodowane, pomocy nie dostanie. Podobnie stanie się w przypadku, gdy szkoda przekroczy limit de minimis - rekompensata będzie mogła zostać wypłacona tylko do wysokości limitu de minimis. Utwierdza to Związek, iż celem MRiRW jest stworzenie pozorności zapisów dotyczących rekompensat producentów i przekazywane na fundusz przez producentów skup, natomiast zgodnie z art.4.1 - Podmioty skupujące bez wezwania naliczają i dokonują wpłat na Fundusz. W następstwie niektóre podmioty przenoszą opłatę bezpośrednio na rolników, a inne opłatą obciążają swój własny dochód.
https://zzrkorona.blogspot.com/2024/03/mielismy-racje-ws-funduszu-ochrony.html
Związek uważa, iż ustawa powinna w sposób jednoznaczny określać podatnika tejże opłaty.

Uwagi zostały częściowo uwzględnione.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zaprosił wszystkie ww. podmioty, które nadesłały uwagi na konferencję uzgodnieniową, która odbyła się 17 maja 2024 r. w siedzibie Ministerstwa w celu omówienia przekazanych uwag do projektu ustawy.

Po konferencji uzgodnieniowej Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotował nowy tekst projektu ustawy o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw.

W ramach konsultacji publicznych i opiniowania nowego tekstu ustawy, projekt został skierowany do zaopiniowania do następujących organizacji społecznych i instytucji samorządu gospodarczego:

1. Business Centre Club
2. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych
3. Federacja Gospodarki Żywnościowej
4. Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców
5. Federacja Przedsiębiorców Polskich
6. Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP
7. Forum Aktywizacji Obszarów Wiejskich
8. Forum Związków Zawodowych
9. Green REV Institute
10. Instytut Gospodarki Rolnej
11. Komisja Krajowa Federacji Regionów i Komisji Zakładowych "Solidarność 80"
12. Konfederacja Lewiatan
13. Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj
14. Krajowa Izba Gospodarcza - Komitet Rolnictwa i Obrotu Rolnego
15. Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza
16. Krajowa Rada Izb Rolniczych
17. Krajowa Rada Spółdzielcza

18. Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy
19. Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych
20. Krajowy Związek Banków Spółdzielczych
21. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza
22. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego
23. Krajowy Związek Pracodawców - Producentów Trzody Chlewnej POLPIG
24. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
25. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
26. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny
27. Łukowskie Zrzeszenie Plantatorów Tytoniu
28. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
29. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”
30. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl
31. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych
32. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka
33. Polska Federacja Rolna
34. Polska Federacja Ziemniaka
35. Polska Izba Handlu
36. Polska Izba Mleka
37. Polska Izba Technologii i Wyrobów Naturalnych
38. Polska Izba Ubezpieczeń
39. Polska Rada Organizacji Młodzieżowych
40. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”
41. Polski Związek Hodowców i Producentów Zwierząt Futerkowych
42. Polski Związek Owczarski
43. Polski Związek Plantatorów Tytoniu
44. Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych
45. Polski Związek Zawodowy Rolników
46. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu
47. Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa POLSOR
48. Polskie Stowarzyszenie Zrównoważonego Rolnictwa i Żywności
49. Polskie Towarzystwo Gospodarcze
50. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego
51. Pracodawcy Rzeczpospolitej Polskiej
52. Rada Dialogu Społecznego
53. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
54. Stowarzyszenie Krajowa Unia Producentów Soków
55. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej
56. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego
57. Związek Banków Polskich
58. Związek Plantatorów Tytoniu w Krasnymstawie
59. Związek Polskich Plantatorów Chmielu
60. Związek Polskich Przetwórców Mleka
61. Związek Polskie Mięso

62. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców
63. Związek Rzemiosła Polskiego
64. Związek Sadowników Rzeczpospolitej Polskiej
65. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników
66. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP
67. Związek Zawodowy Rolnictwa „Korona”
68. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
69. Związek Zawodowy Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „Regiony”
70. Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni
71. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”
72. Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych
73. Związek Zawodowy Rolników Rzeczpospolitej „Solidarni”
74. Związek Zawodowy Wsi i rolnictwa „Solidarność Wiejska”

Projekt ustawy został zamieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 40 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) z terminem zgłaszania uwag – do 9 września 2024 r.

Informację zwrotną o niezgłaszaniu uwag otrzymano od: Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa.

Sugestie lub uwagi zostały nadesłane przez następujące organizacje:

1. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP
2. Izba Zbożowo-Paszowa
3. Krajowa Rada Drobiarska - Izba Gospodarcza
4. Krajowa Rada Izb Rolniczych
5. Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw
6. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych
7. Lubelska Porzeczka
8. Podlaski Związek Rolniczych Zrzeszeń Branżowych Producentów Trzody Chlewnej
9. Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców
10. Polska Izba Nasienna
11. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji
12. Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa POLSOR
13. Porozumienie dla Mleczarstwa
14. Stowarzyszenie Branży Grzybów Uprawnych
15. Zrzeszenie Producentów Trzody Chlewnej SCHAB-ROL
16. Związek Polskich Przetwórców Mleka
17. Związek Zawodowy Rolnictwa „Korona”
18. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”

Zestawienie zgłoszonych uwag, wniosków i zastrzeżeń wraz ze stanowiskiem MRiRW stanowi załącznik nr 1 do niniejszego raportu.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi zaprosił wszystkie ww. podmioty, które nadesłały uwagi na konferencję uzgodnieniową, która odbyła się w dniu 17 września 2024 r. w siedzibie Ministerstwa w celu omówienia przekazanych uwag do projektu ustawy.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym:
Projekt ustawy nie podlegał konsultacjom z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku:
Projekt ustawy został umieszczony na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny w celu zgłaszania w trakcie trwania prac legislacyjnych zainteresowania w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.).
Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw

L.p.	Dotyczy	Podmiot, który przedstawił stanowisko lub opinię	Treść uwagi	Stanowisko Ministra
1.	Art. 1 pkt 1) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „0,125%” zastępuje się wyrazami „0,1%”	Krajowa Rada Izb Rolniczych	W pierwszej wersji zaproponowano ograniczenie wpłat z 0,125% do 0,07% obecnie proponuje się zmniejszenie do 0,1%. Zaproponowana zmiana nie satysfakcjonuje rolników ponieważ w znacznym stopniu ogranicza pulę środków na wypłaty dla poszkodowanych rolników. Proponowana zmiana w połączeniu z uchyleniem w art. 23 ustępów 3 i 4 (brak dotacji celowej dla KOWR, jeżeli środki zgromadzone na Funduszu okażą się niewystarczające na wypłatę rekompensat), nadal budzi obawę, że w przypadku kumulacji roszczeń w stosunku do funduszu (np. upadek dużego podmiotu skupującego lub upadek kilku podmiotów na terenie kraju) rolnicy mogą nie otrzymać rekompensat.	Uwaga uwzględniona
2.	Art. 1 pkt 1) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „0,125%” zastępuje się wyrazami „0,1%”	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych	Nie zgadzamy się na obniżenie składki na FOR. Pozbawianie FOR pieniędzy to de facto, nawet w minimalnym stopniu, to niszczenie, a na pewno osłabienie tego Funduszu. Proponowana obniżka jest nieodczuwalna i nieistotna dla firm odprowadzających składkę, a dla FOR jest bardzo dużym uszczupleniem dochodów. Jest to dla nas niezrozumiałe, że Minister Rolnictwa sam proponuje rezygnację z pieniędzy, którymi może osobiście dysponować w celu pomocy na rynku rolnym, dalej skazując się na łaskę i niełaskę Ministra Finansów, którego regularnie prosi o pieniądze. Jednocześnie proponuje się podwyżkę odpisu na obsługę urzędniczą tego funduszu dla KOWR, co też budzi nasz sprzeciw.	Uwaga uwzględniona
3.	Art. 1 pkt 1) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „0,125%” zastępuje się wyrazami „0,1%”	Porozumienie dla Mleczarstwa	Postulujemy przywrócenie pierwotnie planowanej stawki w wysokości 0,07 % wartości netto skupowanych produktów rolnych	Uwzględnienie uwag KRIR i KZRRSP wyklucza możliwość uwzględnienia uwagi.

4.	Art. 1 pkt 1) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „0,125%” zastępuje się wyrazami „0,1%”	Związek Polskich Przetwórców Mleka	Zmiana treści Art. 3 ust. 1 ustawy na następującą: Art. 3. 1. Wpłaty na Fundusz są naliczane w wysokości 0,125% wartości produktów rolnych bez podatku od towarów i usług określonych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanych dalej „produktami rolnymi”, nabytych od producentów rolnych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885), zwanych dalej „producentami rolnymi”, i wpłacane na Fundusz przez podmioty prowadzące skup, przechowywanie, obróbkę lub przetwórstwo produktów rolnych, zwane dalej „podmiotami skupującymi”, z wyłączeniem podmiotów znajdujących się w rejestrze pierwszych podmiotów skupujących mleko prowadzonym przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa. Przedstawiciele branży mleczarskiej (zarówno gospodarstw rolnych zajmujących się produkcją mleka, jak i zakładów zajmujących się jego przetwórstwem) obecni podczas konferencji uzgodnieniowej, dotyczącej projektu ustawy o zmianie ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa oraz niektórych innych ustaw, która odbyła się w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 20 sierpnia 2024r. zgodnie opowiedzieli się za likwidacją Funduszu lub rozbiciem go na poszczególne branże. Jednocześnie podkreślamy, że rekomendowanym przez nas rozwiązaniem jest całkowite wyłączenie branży mlecznej z zakresu przedmiotowego Ustawy. Do takiego postulatu przychylają się wszystkie organizacje mleczarskie w Polsce, zgodnie oceniając, że opłaty na Fundusz generują koszty, niewspółmierne do ryzyka, które ma mitygować Fundusz, przy jednocześnie znikomym prawdopodobieństwie wykorzystania środków Funduszu przez gospodarstwa mleczne. alternatywnie: b) rozdzieleniu wpłat na i wypłat z Funduszu na poszczególne branże wzorem rozwiązań funkcjonujących w zakresie Funduszy Promocji Produktów Rolno-Spożywczych. Zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy, wszystkie branże dokonują wpłat na rzecz jednego funduszu. Oznacza to, że np. producenci mleka będą finansować ewentualne straty poniesione przez dostawców innych surowców rolno-spożywczych. Biorąc pod uwagę rozmiary produkcji w poszczególnych branżach dostrzegamy istotne różnice pomiędzy wysokością wpłat, których dokonują poszczególne sektory, przy jednoczesnym różnym ryzyku wystąpienia niewypłacalności podmiotów skupujących w zależności od rynku, na którym działają. W naszej opinii branża mleczarska ponosiłaby koszty niewspółmierne do korzyści płynących z istnienia takiego funduszu – co nie jest sprawiedliwym rozwiązaniem.	Uwaga nieuwzględniona Wyłączenie branży mleczarskiej oznaczałoby zmiany zasady solidarności w ponoszeniu odpowiedzialności za podmioty skupujące, które stały się niewypłacalne.

5.	Art. 1 pkt 1) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „0,125%” zastępuje się wyrazami „0,1%”	Związek Polskich Przetwórców Mleka	W poprzedniej wersji projektu ustawy w Art. 1. przewidziano obniżenie dotychczasowej stawki opłaty na Fundusz w wysokości 0,125% wartości dostarczanych towarów, do 0,07% ich wartości. Była to zmiana korzystna dla branży mleczarskiej, która ze względu na rynkową wartość skupowanego surowca jest jednym z głównych wpłacających na Fundusz Ochrony Rolnictwa, przy jednocześnie niskim prawdopodobieństwie ubiegania się o rekompensaty przez gospodarstwa mleczarskie z tytułu potencjalnej niewypłacalności podmiotów skupujących. W aktualnej wersji projektu zmiany ustawy zaproponowano wzrost stawki do poziomu 0,1%. Postulujemy przywrócenie pierwotnie planowanej stawki opłat na Fundusz w wysokości 0,07% wartości netto skupowanych produktów rolnych. Branża mleczarska jest obciążona wieloma kosztami, należy do branż energochłonnych i logistycznie wymagających w porównaniu np. do branż zajmujących się produkcją roślinną. Każdy dodatkowy koszt odbija się negatywnie na cenach płaconych dostawcom lub na cenach produkcji gotowej. Żadne z tych zjawisk nie jest pożądane z punktu widzenia samych gospodarstw rolnych, przetwórców mleka, jak i konsumentów. Warto zauważyć, że ze względu na strukturę właścicielską (większość zakładów przetwórstwa mleka w Polsce, działa w formie spółdzielczej), branża mleczarska jest w dużo mniejszym stopniu narażona na ryzyko niewypłacalności, w porównaniu do innych rodzajów produkcji, gdyż dostawcy mleka będący de facto właścicielami zakładów przetwórczych mają możliwość monitorowania na bieżąco sytuacji finansowej podmiotów, do których dostarczają mleko. Dlatego stawka wpłat na Fundusz, z punktu widzenia reprezentowanej przez nas branży powinna być jak najniższa. Pozwalamy sobie zwrócić uwagę na fakt, że podczas konferencji uzgodnieniowej, która odbyła się 20 sierpnia 2024r. w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiciele organizacji związanych z produkcją zwierzęcą (która nie jest sezonowa i jest prowadzona przez cały rok) zgodnie opowiedzieli się za likwidacją Funduszu, gdyż nie dostrzegają korzyści płynących z tego rozwiązania. Dlatego obniżka opłat na Fundusz, mimo że nie jest realizacją najważniejszego postulatu branży mleczarskiej, stanowi alternatywę wobec jego likwidacji.	Uwzględnienie uwag KRIR i KZRRSP wyklucza możliwość uwzględnienia uwagi.
6.	Art. 1 pkt 1) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „0,125%” zastępuje się wyrazami „0,1%”	Związek Zawodowy Rolnictwa "KORONA"	W art.1 pkt.1 dotyczący art.3 ust.1 proponujemy przywrócić propozycję zawartą w pierwotnym projekcie nowelizacji tj. wpłaty na rzecz funduszu w wysokości 0,07% (zamiast zaproponowanej obecnie 0,1%). Wpłaty na rzecz Funduszu powodują podrożenie produkcji rolnej, a jednym z głównych problemów polskiego rolnictwa jest jego koszt. Z tych powodów Związek uważa, że wpłaty powinny być na niższym poziomie niż zaproponowane.	Uwzględnienie uwag KRIR i KZRRSP wyklucza możliwość uwzględnienia uwagi.

7.	Art. 1 pkt 2) „1. Podmioty skupujące bez wezwania naliczają i dokonują wpłat na Fundusz za okresy roczne…"	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych	Uważamy za niecelowe i szkodliwe dla podmiotów zobowiązanych do płacenia, zastąpienia płacenia składki na FOR z kwartalnej na roczną. Będzie to większy wysiłek dla tych podmiotów i spowoduje kolejne apele o jej obniżenie. Ponadto, jeśli nie będzie to na bieżąco płacone, będzie większe ryzyko niestabilności wpływów na ten Fundusz.	Uwaga nieuwzględniona Roczne deklaracje i roczne wpłaty na FOR ograniczają biurokrację.
8.	Art. 1 pkt 8) ppkt b) „1a. Rekompensata stanowi pomoc de minimis …"	Krajowa Rada Izb Rolniczych	Samorząd rolniczy podtrzymuje negatywną opinię w sprawie zmiany w art. 12 to jest zakwalifikowanie pomocy udzielanej przez Fundusz Ochrony Rolnictwa jako pomoc de minimis. Jest to zdaniem samorządu rolniczego zmiana szkodliwa dla rolników. Zakwalifikowanie pomocy udzielanej przez FOR jako pomoc de minimis przyczyni się do jeszcze szybszego wykorzystania limitu przypadającego na Państwo członkowskie w danym roku i dla poszczególnych gospodarstw. Samorząd rolniczy podtrzymuje propozycję realizacji obsługi Funduszu Ochrony Rolnictwa przez Krajową Radę Izb Rolniczych aby uniknąć zakwalifikowania rekompensat w ramach Funduszu jako pomoc de minimis.	Uwaga nieuwzględniona Brak podstawy prawnych do notyfikacji programu pomocy w Komisji Europejskiej.
9.	Art. 1 pkt 8) ppkt b) „1a. Rekompensata stanowi pomoc de minimis …"	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych	Fundusz Ochrony Rolnictwa (…) Dodatkowo jest w pełni finansowany ze środków prywatnych (branży rolno-spożywczej) i w żadnym stopniu nie jest dofinansowany z pieniędzy publicznych. Wręcz przeciwnie to te prywatne fundusze w części opłacają usługi administracji publicznej (KOWR). Dlatego z ogromnym zdziwieniem przyjmujemy fakt próby wpisania tego funduszu w ramy systemu de minimis. Absolutnie się z tym nie zgadzamy i protestujemy przed takim rozwiązaniem, gdyż to w większym stopniu niszczy tę ideę niż nawet obniżenie składki. Jeżeli nawet jest jakaś informacją z KE że tak należy zakwalifikować FOR to uważamy, że jest to wynik niewłaściwego przedstawienia istoty i sposobu funkcjonowania FOR do KE UE, a w sytuacji błędnych danych nie może być właściwa odpowiedź. FOR w 100% jest złożony z funduszy prywatnych, nie ma więc mowy o pomocy publicznej! Instytucja publiczna jedynie udostępnia subkonto na potrzeby tych składek, co wyraźnie zapisano w ustawie. Ustawa też mówi o zakazie wpłaty na FOR pieniędzy publicznych. Nie można więc prosić KE o zatwierdzenie pomocy publicznej, skoro to jest system wzajemnej asekuracji! Uważamy, że nie ma na to żadnej podstawy prawnej, a nawet jeżeli jednak takie istnieją, to można je po prostu zastosować i nie ma absolutnie potrzeby „wychodzić przed szereg" i samemu to wpisywać w ustawę o FOR, bo wtedy sam ustawodawca stworzy takie podstawy. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych prosi o udostępnienie korespondencji w tej sprawie pomiędzy MRiRW a KE UE. Jeszcze raz zaznaczamy, trzeba raczej znaleźć sposób niekwalifikowania FOR do de minimis niż zapisywanie, że tak jest, bo dla rolników będzie to rodziło szereg szkodliwych konsekwencji.	Uwaga nieuwzględniona Wyroki Trybunału (sprawa C-345/02 i sprawa C-556/19) rozstrzygają o pomocy publicznej w przypadku obsługi rachunku Funduszu przez organ publiczny.

10.	Art. 1 pkt 8) ppkt b) „1a. Rekompensata stanowi pomoc de minimis …"	Lubelska Porzeczka	Włączenie funduszu ochrony rolnictwa do pomocy de minimis, w perspektywie długoterminowej spowoduje autodestrukcję funduszu. Rolnicy maja do wykorzystania 20.000€, kwota ta przypada na okres 3 lat. Kwota wskazana powyżej często jest zbyt mała aby pokryć zobowiązanie za fakturę sprzedażowa w gospodarstwie. FOR powinien funkcjonować w taki sposób aby nie ograniczał go żaden limit, w tym przypadku będzie to kwota 20.000 pod warunkiem że rolnik indywidualny nie wykorzystał już swojego limitu! Jeżeli legislacja UE nie pozwala aby kowr działał po za ramami de minimis, być może składka powinna być opłacana przez rolników, ewentualnie FOR powinien zostać przeniesiony do zarządzania przez KIR. Ewentualnie powinien funkcjonować na wzór funduszy promocji z pominięciem rad !	Uwaga nieuwzględniona Brak podstawy prawnych do notyfikacji programu pomocy w Komisji Europejskiej.
11.	Art. 1 pkt 8) ppkt b) „1a. Rekompensata stanowi pomoc de minimis …"	Związek Zawodowy Rolnictwa "KORONA"	Proponowany art.1 pkt.8 dotyczący wprowadzający art.12 ust.1 a: Rekompensata stanowi pomoc de minimis w rolnictwie i może być przyznana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.2)) oraz przepisami o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.” nie znajduje akceptacji rolników.	Uwaga nieuwzględniona Brak podstawy prawnych do notyfikacji programu pomocy w Komisji Europejskiej.
12.	Art. 10 ust 1 a pkt 3	Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw	dodanie "oraz Spółki zależnej utworzonej i działającej zgodnie z art. 22 ust 8 Rozporządzenia delegowanego Komisji Unii Europejskiej (UE) 2017/891 z dnia 13 marca 2017 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do kar, które mają być stosowane w tych sektorach, a także zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011"	Uwaga nieuwzględniona Uwzględniono podmioty utworzone na podstawie przepisów krajowych.
13.	Art. 10 ust. 1a	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	Proponujemy usunięcie projektowanego w art. 10 ust. 1a ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa - dalej „uFOR” (art. 1 pkt 6 lit. b projektu). Zdaniem KOWR rozszerzenie kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymanie rekompensat poprzez dodanie w art. 10 uFOR ust. 1a budzi szereg wątpliwości i rodzi obawy o brak możliwość skutecznej obsługi wniosków o wypłatę rekompensat składanych przez podmioty objęte projektowaną regulacją, niosąc jednocześnie poważne ryzyko naruszenia pierwotnego celu wskazanego w uzasadnieniu do ustawy o FOR, dla którego został stworzony Fundusz Ochrony Rolnictwa – pomoc poszkodowanym producentom rolnym. Ustawowym wymogiem przyznania rekompensaty na mocy FOR jest nie uzyskanie przez producenta rolnego zapłaty za wyprodukowane przez niego produkty rolne zbyte podmiotowi skupującemu (podmiotowi prowadzącemu skup, przechowywanie, obróbkę lub przetwórstwo produktów rolnych), który stał się niewypłacalny w rozumieniu art. 10 ust. 3 uFOR (projekt nowelizacji w zakresie brzmienia art. 10 ust. 1 i ust. 2 uFOR, dodaje wprost „wymóg wyprodukowania produktów przez producenta rolnego”). Tymczasem zarówno grupy producentów rolnych i ich związków (ust.1a pkt 1 propozycji), jak i spółdzielnie rolników czy rolnicze spółdzielnie produkcyjne (ust. 1a pkt 4 i 5 propozycji), skupują i sprzedają produkty rolne nie tylko pochodzące od swoich członków. W związku z czym, nie można uznać, że są to produkty przez nich wyprodukowane. Warto w tym miejscu zaznaczyć, iż podmioty, których miałby dotyczyć dodany ust. 1a jako potencjalni beneficjenci rekompensat, prowadzą działalność jako przedsiębiorcy. Grupy producentów rolnych mogą prowadzić działalność w oparciu o różne formy prawne, m.in.: spółki z ograniczoną	Uwaga nieuwzględniona Przyjęcie uwag związków i organizacji rolniczych w zakresie katalogu beneficjentów FOR wyklucza możliwość uwzględnienia uwagi.

			odpowiedzialnością, spółdzielnie, zrzeszenia lub stowarzyszenia. Są to podmioty, które mogą ogłosić upadłość i tym samym producenci rolni, którzy nie otrzymali zapłaty, mogą stać się beneficjentami FOR. Warto mieć na uwadze, że nie są to podmioty prowadzące działalność non-profit, tylko nastawioną na zysk czy prowadzącą do zapewnienia korzyści swoim członkom. Przyznając rekompensaty bezpośrednio takim podmiotom, Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa pokrywałby nie stratę wynikającą z wartości towaru (produktu rolnego), za który nie została uiszczona zapłata producentowi rolnemu, ale również marże samego podmiotu, i to nie tylko w odniesieniu do towaru skupionego od członków, ale również producentów rolnych czy innych podmiotów niebędących członkami danej organizacji. Nie można pomijać faktu, że podmioty objęte dodawanym ust. 1a są często dostawcami towarów do innych grup, co może prowadzić do wielokrotnej płatności za ten sam towar, a ich dopuszczenie do kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania rekompensat może doprowadzić do zwiększenia się wolumenu obrotu towarów w poziomie, tj. wielokrotna sprzedaż tego samego towaru pomiędzy pośrednikami (często będą to grupy), gdzie wskazaną rolą grup jest skrócenie tego łańcucha. Jeżeli mimo wskazanych wyżej uwag, krąg podmiotów uprawnionych do otrzymanie rekompensat miałby jednak zostać poszerzony, to zdaniem KOWR powinny to być jedynie grupy producentów rolnych i ich związków, o których mowa w projektowanym art. 10 ust. 1a pkt 1 uFOR oraz organizacje producentów, o których mowa w projektowanym art. 10 ust. 1a pkt 2 i 3 uFOR, (art. 1 pkt 6 projektu), z zastrzeżeniem doprecyzowania, że jedynie w zakresie produktów rolnych wyprodukowanych przez ich członków będących producentami rolnymi i od nich nabytych, w zakresie których dany podmiot pośredniczy w sprzedaży produktów rolnych swoich członków. Powyższa zmiana wiąże się z koniecznością doprecyzowania jakich dokumentów organy KOWR mają żądać na potrzeby rozpatrywania wniosku o przyznanie rekompensaty, aby wykazać powyższe, a konsekwencji - koniecznością rozszerzenia wymagań zawartości wniosku o przyznawanie rekompensaty lub jego załączników – art. 12 ust. 3 i dodawany art. 12 ust. 3b uFOR, a także doprecyzowaniem właściwości dyrektora oddziału terenowego KOWR do wydania decyzji względem takiego podmiotu nie będącego producentem rolnym (art.14 uFOR). Szczególnego rozważenia wymaga przy tym kwestia stosowania nowego, wprowadzanego w ramach nowelizacji art. 12 ust.1a uFOR (kwalifikującego rekompensatę jako pomoc de minimis w rolnictwie) w odniesieniu do ewentualnie rozszerzonego kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania rekompensaty z FOR.	
14.	art. 10 ust. 2 uFOR (art. 1 pkt 6 lit. c projektu)	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	w projektowanym w art. 10 ust. 2 uFOR (art. 1 pkt 6 lit. c projektu) proponujemy dodanie pkt 3 w brzmieniu: „3) powstała przed datą niewypłacalności podmiotu skupującego”. W związku z wykreśleniem z obowiązującej ustawy art. 11 ust. 2 dotyczącego obowiązku przekazania Wykazu o wierzytelnościach powstałych po dacie niewypłacalności, wydaje się istotnym podkreślenia fakt, iż rekompensata może być wypłacona jedynie w odniesieniu do wierzytelności powstałej przed datą niewypłacalności.	Uwaga nieuwzględniona Uwaga rozstrzygnięta na 1 konferencji uzgodnieniowej

15.	art. 10 ust. 3 pkt 6 lit. b uFOR	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	W związku z rezygnacją z uchylenia w art. 10 ust. 3 pkt 6 lit. b uFOR wnosimy o doprecyzowanie tego przepisu, poprzez wprowadzenie dodatkowych przesłanek decydujących o niewypłacalności podmiotu wykreślonego z rejestru CEiDG. W ocenie KOWR, z perspektywy celu i założeń ustawy uFOR, sam fakt wykreślenia podmiotu z CEiDG nie powinien przesądzać o jego niewypłacalności;	Uwaga uwzględniona Doprecyzowano przepis w projekcie ustawy
16.	Art. 12 ust. 1 pierwotnej ustawy	Krajowa Rada Izb Rolniczych	Zgłaszamy uwagę do art. 12 ust. 1, o umożliwienie składania wniosków w trybie ciągłym przez cały rok kalendarzowy.	Uwaga nieuwzględniona Nabór wniosków raz w roku umożliwia zarzadzanie Funduszem w celu wydatkowania środków w 100 %
17.	art. 17 po ust. 3 ustawy o FOR - nowy ust. 4	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	Poddajemy pod rozwagę doprecyzowanie przepisu dotyczącego administracyjnych kar pieniężnych, poprzez dodanie w art. 17 po ust. 3 ustawy o FOR nowego ust. 4 w brzmieniu: „4. Do egzekucji kar, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;	Uwaga uwzględniona Zmieniono zasady nakładania kar
18.	Art. 17 ustawy o FOR (art. 1 pkt 10 projektu)	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	W projektowanym art. 17 ustawy o FOR (art. 1 pkt 10 projektu), wnosimy o dodanie po ust. nowego 1a w brzmieniu: „1a. Kary, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nie wymierza się, jeżeli opóźnienie w przekazaniu deklaracji nie przekracza 7 dni kalendarzowych.”;	Uwaga nieuwzględniona Zmieniono zasady nakładania kar
19.	Art. 2 ust. 2 uFOR	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	Podtrzymujemy rekomendację dotyczącą dostosowania art. 2 ust. 2 uFOR, zgodnie z którym środki finansowe Funduszu Ochrony Rolnictwa nie są środkami publicznymi w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 1270, ze zm.), do projektowanego przepisu art. 12 ust. 1a, zgodnie z którym rekompensata stanowić będzie pomoc de minimis w rolnictwie. W ocenie Krajowego Ośrodka ww. przepisy pozostają ze sobą w sprzeczności	Uwaga nieuwzględniona Brak podstawy prawnych do notyfikacji programu pomocy w Komisji Europejskiej.
20.	Art. 22 ust. 2	Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw	Wartość produkcji sprzedanej można również obliczać na etapie EXW, spółka zależna na tych samych zasadach jak zasady ustanowione w ust. 6 pod warunkiem, że przynamniej 90 % udziałów, lub kapitału spółki zależnej należy do a) co najmniej jednej organizacji producentów lub co najmniej jednego zrzeszenia organizacji producentów lub b) z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego - będących producentami członków organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów, jeżeli przyczynia się do realizacji celów wymienionych w art. 152 ust 1 lit c. rozporządzenie Unii Europejskiej nr 1308/2013	Uwaga nieuwzględniona Uwzględniono podmioty utworzone na podstawie przepisów krajowych.
21.	Art. 3 ust. 1 ustawy	Porozumienie dla Mleczarstwa	Wpłaty na Fundusz są naliczane w wysokości 0,125 % wartości produktów rolnych bez VAT i usług określonych w zał nr 1 do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nabytych od producentów rolnych i wpłacane na Fundusz przez podmioty prowadzące skup, przechowywanie i obróbkę (...) dalej dodanie "z wyłączeniem podmiotów znajdujących się w rejestrze pierwszych podmiotów skupujących mleko prowadzonym przez KOWR" lub "rozdzieleniu wpłat i wypłat na Fundusz na poszczególne branże wzorem rozwiązań funkcjonujących w zakresie Funduszu Promocji Produktów Rolno-Spożywczych"	Uwaga nieuwzględniona Wyłączenie branży mleczarskiej oznaczałoby zmiany zasady solidarności w ponoszeniu odpowiedzialności za podmioty skupujące, które stały się niewypłacalne.

22.	Art. 3 ust. 3 pierwotnej ustawy	Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa	Wnioskujemy o zmianę sposobu naliczania opłat zgodnie z datą wystawienia dokumentu zakupu FV i faktury RR. Uzasadnienie: Obecny sposób naliczania opłat na podstawie faktur VAT i faktur RR ujętych w deklaracjach podatkowych tj. JPKVAT jest bardzo uciążliwy i pracochłonny. W szczególności dotyczy do faktu RR, których moment ujęcia w deklaracji jest uzależniony od zapłaty (kasowo). Przy płatnościach częściowych jeden dokument może być ujęty w deklaracjach różnego okresu. Programowo temat bardzo skomplikowany. Naliczenie opłat wg daty wystawienia dokumentów rozwiązałoby problem.	Uwaga nieuwzględniona Roczne deklaracje zmniejszają obciążenia administracyjne
23.	Art. 3 ust. Ustawy	Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw	po słowach "zwanych dalej producentami rolnymi" dodaje się słowa "lub podmiotów, o których mowa w art.. 10 ust 1 a ustawy"	Uwaga nieuwzględniona W art. 10 ust. 1a wskazano, komu przysługuje rekompensata, poza producentami rolnymi
24.	art. 4 i art. 5 projektu	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	W zakresie proponowanego brzmienia art. 4 i art. 5 projektu i projektowanych tam zmian w zakresie okresu, za który będą naliczane i dokonywane wpłaty lub składane deklaracje, z uwagi na trwający proces legislacyjny, wnosimy o zredagowanie przepisu przejściowego odnośnie deklaracji i wpłat za rok 2024 r. (które są składane lub wpłacane w okresach kwartalnych). Wnosimy również o uwzględnienie przepisu przejściowego odnośnie przepisu sankcjonującego nieterminowe przekazanie deklaracji, zredagowanego w projektowanym art. 17 ust. 1 pkt 1. Ponadto, w art. 5 ust. 3 projektu ustawy określono sposób postępowania z wpłatami za III kwartał 2024 r., jeśli zostały dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy. W projekcie nie rozstrzygnięto kwestii związanych z deklaracjami za III kwartał 2024 r. w przypadku, gdy zmiana ustawy wejdzie w życie po ustawowym terminie, w którym powinny być złożone w świetle obowiązujących przepisów. Brak powyższego uregulowania może skutkować złożeniem przez podmiot skupujący dwóch deklaracji za ten sam okres tj. za III kwartał 2024 r. przy czym obie będą obowiązujące, pierwsza na mocy dotychczasowych przepisów, druga na mocy przepisów zmienionych. W takim przypadku w projekcie ustawy, w ocenie KOWR, powinien zostać zawarty przepis dotyczący „wygaśnięcia” deklaracji za III kwartał 2024 r. złożonych przed wejściem ustawy w życie, co będzie stanowiło podstawę ich wykreślenia z ewidencji księgowej.	Uwaga uwzględniona
25.	art. 5 ust. 1 pkt 1 uFOR (art. 1 pkt 3 projektu)	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	W projektowanym brzmieniu art. 5 ust. 1 pkt 1 uFOR (art. 1 pkt 3 projektu) proponujemy zamiast zwrotu: „…imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres tego podmiotu…” wpisanie zwrotu: „…imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres prowadzonej działalności albo nazwę, siedzibę i adres tego podmiotu…”;	Uwaga nieuwzględniona

26.	Uwaga ogólna	Federacja Gospodarki Żywnościowej RP	Należy podjąć działania nad zabezpieczeniami egzekwowania należności za dostarczany towar przez rolników w ramach dobrowolnych systemów ubezpieczeń społecznych.	Poza regulacjami projektowanej ustawy.
27.	Uwaga ogólna	Federacja Gospodarki Żywnościowej RP	Nie łączyć decyzji o przyznanie rekompensaty za należności z pomocą de minimis	Uwaga nieuwzględniona Brak podstawy prawnych do notyfikacji programu pomocy w Komisji Europejskiej.
28.	Uwaga ogólna	Federacja Gospodarki Żywnościowej RP	Prośba o rozważenie wprowadzenia systemu tzw. odwróconego faktoringu, systemu, w którym obowiązuje umowa trójstronna a płatnik (skupujący) jest weryfikowany przez bank.	Poza regulacjami projektowanej ustawy.
29.	Uwaga ogólna	Izba Zbożowo-Paszowa	Izba Zbożowo-Paszowa informuje, że wielokrotnie zwracała uwagę, iż istniejąca ustawa o Funduszu Ochrony Rolnictwa generuje dodatkowe koszty, które przy niskich marżach stosowanych w handlu i przetwórstwie zbóż, roślin białkowych i oleistych, pogarsza sytuację finansową firm i producentów rolnych rzetelnie realizujących swoją działalność. Zmniejsza to konkurencyjność krajowego sektora na rynku UE i światowym. Zmniejsza również motywację podmiotów, nie radzących sobie z odpowiednim dobraniem kontrahentów, do zwiększania wysiłków i umiejętności w tym zakresie. Prowadzi jednocześnie do wzrostu poziomu cen produktów zbożowych na rynku krajowym przyczyniając się do wzrostu poziomu inflacji. Wnioskujemy o uchylenie stosowania ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa.	Uwaga nieuwzględniona Celem zasadniczym Funduszu jest stworzenie możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym rekompensatę z tytułu utraty przychodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku upadłości nabywców produktów rolnych

30.	Uwaga ogólna	Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz Krajowa Rada Izb Rolniczych Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu „POLDRÓB” OZPD POLDRÓB Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi Zrzeszenie Rolników i Producentów Indyk Lubuski Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI Polska Federacja Hodowców Drobiu Regionalna Grupa Producentów Drobiu FARMER Stowarzyszenie Innowatorów Wsi Związek Polskie Mięso	W imieniu reprezentowanych przez nas podmiotów - sygnatariuszy Porozumienia Rolniczego Zrzeszeń i Organizacji Drobiarskich, podtrzymujemy nasz zdecydowany sprzeciw dalszemu funkcjonowaniu Funduszu Ochrony Rolnictwa, którego likwidację uważamy za konieczną. Od początku prac nad tworzeniem tego mechanizmu wyrażaliśmy naszą dezaprobatę dla rozwiązań, które w praktyce nie będą służyły ochronie rolnictwa a jedynie dodatkowemu obciążaniu podmiotów uczciwie działających na rynku. Zamiast realnie wspierać rolnictwo, Fundusz stał się kolejnym obciążeniem finansowym dla branży, co szczególnie odczuwalne jest w sektorze drobiarskim, gdzie marginesy dochodowe są bardzo wąskie. Podtrzymujemy wszystkie nasze argumenty zgłaszane na etapie tworzenia Funduszu oraz już w trakcie jego funkcjonowania. Zaproponowane zmiany, w przekazanym do konsultacji projekcie, w żaden sposób nie zmieniają charakteru Funduszu do którego mieliśmy i mamy najwięcej uwag. Jednocześnie, wyrażamy negatywną opinię dotyczącą wydawania decyzji o przyznaniu rekompensaty wyłącznie przy równoczesnym stosowaniu przepisów rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym. Jesteśmy przekonani, że proponowane rozwiązania niosą ze sobą wiele zagrożeń, które mogą wpłynąć negatywnie na cały sektor rolno-spożywczy, a także na sytuację finansową polskich rolników i konsumentów. Apelujemy o podjęcie prac zmierzających do zniesienia obciążeń jakie ten mechanizm nakłada na podmioty funkcjonujące w sektorze rolno-pożywczym. Jednocześnie, chcielibyśmy ponownie wyrazić nasz zdecydowany sprzeciw wobec decyzji o kilkudniowym okresie konsultacji publicznych w tej niezwykle istotnej kwestii. Tego rodzaju decyzje wymagają szerokiej dyskusji i wnikliwej analizy, czego nie da się osiągnąć w tak krótkim czasie. Wobec powyższego apelujemy o przywrócenie pierwotnego terminu na przeprowadzenie konsultacji.	Uwaga nieuwzględniona Celem zasadniczym Funduszu jest stworzenie możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym rekompensatę z tytułu utraty przychodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku upadłości nabywców produktów rolnych

31.	Uwaga ogólna	Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych	Informujemy, że Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych jest przeciwny proponowanym zmianom. Mimo iż zauważamy pewną refleksję Ministerstwa nad swoją propozycją, to są one wciąż szkodliwe dla polskich rolników i zmniejszają ochronę polskich gospodarstw przed oszustwami, niewypłacalnością i upadłościami. Uważamy, że szkodliwe jest każde łagodzenie sankcji i kar za niewykonywanie ustaw. O ile można zrozumieć polemikę, co do ciężaru obowiązku nakładanego przez ustawę, o tyle nie można stwarzać warunków by utrudniać egzekucję prawa lub żeby bardziej opłacało się zapłacić karę niż wypełnić obowiązek. Negatywnie odbieramy pomysł, aby „rezygnować z wypłat rekompensat za wierzytelności producentów rolnych z tytułu zbycia produktów rolnych powstałych po dacie niewypłacalności podmiotu". Rolnik jest osobą w najtrudniejszym położeniu w stosunku do wszystkich innych podmiotów. Nie ma żadnych narzędzi by sprawdzać firmy i często może nie wiedzieć, jaki jest stan prawny i finansowy nieuczciwej firmy. Nie można znów pełni ryzyka cedować na rolników. Jesteśmy za tym, aby były kary i zakazy za próby nabywania i wystawiania faktur przez podmioty niewypłacalne. To one powinny ponosić odpowiedzialność za taki proceder, a nie rolnik. Bardzo dobrze odbieramy nowelizację ustawy w punkcie, w której ochroną FOR obejmuje się również rolników zrzeszonych we wszystkich formach spółdzielczych. To bezdyskusyjny plus tej nowelizacji. Jesteśmy przekonani, że omawianą ustawę można i należy zmienić, ale nie w ten sposób, aby likwidować ochronę rolników, którzy w swej działalności mają największą liczbę ryzyk. Nie jesteśmy za tym, aby firmy skupujące i przetwórcze płaciły na ten Fundusz ze swojego zysku. Najlepszym i kompromisowym rozwiązaniem jest wprowadzenie tego niewielkiego procentu, jako narzut na cenę netto płodów rolnych na wzór podatku VAT. Tylko wtedy fundusz chroniący rolników będzie miał godziwe wpływy. Minister ds. rolnictwa będzie miał niezależne narzędzie do pomocy rolnikom, a firmy skupujące i przetwórcze nie będą traciły ani złotówki. To jest jedyne uczciwe rozwiązanie. Żądanie i proponowanie rozwiązań, które zrzucają pełnię ryzyka gospodarczego upadających firm skupowych na rolnika jest niegodziwością, społeczną niesprawiedliwością i zwiększa anarchię na rynkach rolnych.	Uwaga nie dotyczy zakresu projektowanej ustawy.
32.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Podstawową wadą przepisów ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa, dalej jako: „ustawa", pozostaje finansowanie pomocy państwa dla producentów rolnych poprzez wpłaty innych uczestników łańcucha żywnościowego, którzy również ponoszą ryzyko upadłości nabywców, wytworzonych przez nich produktów żywnościowych. W obecnych warunkach powstaje bowiem ryzyko, że wpłata na Fundusz, zostanie przerzucona w całym łańcuchu produkcji na finalnego konsumenta, co będzie dodatkowym impulsem inflacyjnym i finalnie obciąży budżety gospodarstw domowych w znacznie większym stopniu niż tylko zakładana kwota nowego podatku. Dodatkowo istnieje obawa, iż wynagrodzenie producentów rolnych będzie pomniejszone o wysokość dokonywanych wpłat na Fundusz przez zobowiązanych do tego nabywców produktów rolnych.	Celem zasadniczym Funduszu jest stworzenie możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym rekompensatę z tytułu utraty przychodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku upadłości nabywców produktów rolnych

33.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Nowa danina obciąża przedsiębiorców w czasie, kiedy cała gospodarka walczy o przetrwanie i utrzymanie miejsc pracy, zmagając się z wysoką inflacją. Istotne pozostaje, iż trudna sytuacja mikro- i makroekonomiczna w kraju – drastycznie rosnące koszty wytwarzania, w tym wzrost kosztów surowców, opakowań i energii - wpływa na pogorszenie warunków funkcjonowania przedsiębiorców. Dodatkowa opłata uiszczana przez przedsiębiorców, przyczynia się do pogorszenia ich sytuacji finansowej, krótkoterminowo może powodować konieczność podwyższenia cen produktów końcowych. Niezrozumiałe pozostaje wycofanie się z w zmienianym art. 3 w ust. 1 ustawy proponowaną pierwotnie wysokością opłaty w wysokości 0,07 % i zmianę na 0,1%.	Celem zasadniczym Funduszu jest stworzenie możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym rekompensatę z tytułu utraty przychodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku upadłości nabywców produktów rolnych
34.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Z perspektywy podatkowej problemem pozostaje to, że fakt oraz moment obowiązku wykazywania faktur z tytułu wydatków na produkty rolne w deklaracji VAT (stanowiący punkt odniesienia do kalkulacji opłaty na FOR) różni się od rzeczywistego poniesienia tych wydatków, co powoduje wątpliwości interpretacyjne dot. prawidłowego naliczenia opłaty, jak również podejścia w sytuacji późniejszych korekt deklaracji VAT. Skorelowanie tych dwóch kwestii (opłata na FOR oraz bazowanie na deklaracjach VAT) wywołuje szereg wątpliwości interpretacyjnych, których przepisy w obecnym brzmieniu nie adresują. W związku z tym podatnik, mimo należytej staranności, nie ma wystarczającego źródła prawa potwierdzającego prawidłowość jego postępowania w odniesieniu do kalkulacji przedmiotowej opłaty.	Projektowana zmiana zmniejsza obciążenia biurokratyczne.
35.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Mając na uwadze termin złożenia deklaracji oraz płatności z tytułu opłaty na FOR przewidziany w obecnych przepisach (26 dzień miesiąca następującego po zakończeniu kwartału), brak jest realnego i wystarczającego czasu pomiędzy złożeniem deklaracji VAT za miesiąc/kwartał objęty daną opłatą na FOR (np. za marzec - do 25 kwietnia) a terminem raportowania i opłacenia tej opłaty.	Uwaga uwzględniona Termin składania deklaracji wpłacania należności na rachunek FOR do dnia 14 lutego roku następującego po roku rozliczeniowym
36.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Proponuje się zastąpienie deklaracji podatkowych wartością np. mleka netto z danego miesiąca (wartość netto faktur), co przedsiębiorcy raportują miesięcznie do GUS jako podmiot skupujący i te informacje posiadają do 5-go dnia kolejnego miesiąca.	Przyjęto, że przyjęcie danych z wypełnionych deklaracji VAT ograniczy obciążenia administracyjne

37.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Proponuje się, aby wpłaty na FOR były dokonywane branżowo i wykorzystywane na potrzeby danej branży. Kwestią budzącą zastrzeżenia jest odbieranie środków zarobionych przez rolników (za pośrednictwem podmiotów skupujących) i przekazywania ich na fundusz, z którego wpłacający rolnicy być może nigdy nie będą korzystać. Takie rozwiązanie oznacza obciążenie rolników kosztami cudzych, nieudolnych, albo nierzadko celowych i patologicznych działań. Obciążenie odpowiedzialnością jednych podmiotów nabywających produkty rolne i regulujących swoje zobowiązania terminowo za niewypłacalność innych podmiotów, wydaje się niesprawiedliwa, co więcej może spowodować niewypłacalność kolejnych podmiotów. Zgodnie z ustawą wszystkie branże dokonują wpłat na rzecz jednego funduszu. Oznacza to, że np. producenci mleka mogą finansować ewentualne straty poniesione przez dostawców innych surowców rolno-spożywczych. Biorąc pod uwagę rozmiary produkcji w poszczególnych branżach dostrzegamy istotne różnice pomiędzy wysokością wpłat, których dokonywałyby poszczególne sektory, przy jednoczesnym różnym ryzyku wystąpienia niewypłacalności podmiotów skupujących w zależności od rynku, na którym działają. Wysoce prawdopodobna jest sytuacja, wystąpienia niewypłacalności podmiotu skupującego z niszowej branży, na dużą skalę finansową, co spowoduje w praktyce „skonsumowanie” całości dotychczas gromadzonych środków FOR (nawet z kilku lat). W takim przypadku jeżeli np. w kolejnym roku powstałyby niewypłacalności z innych branż, to producenci nie otrzymaliby pełnych rekompensat lecz jedynie pomniejszone - proporcjonalnie współczynnikiem - mimo, że wcześniej wpłaciłyby znacznie większe wpłaty na FOR niż przetwórcy z branży niszowej.	Uwaga nieuwzględniona Przyjęto zasadę solidarności w ponoszeniu odpowiedzialności za podmioty skupujące, które stały się niewypłacalne.
38.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Istnieje konieczność doprecyzowania definicji producentów rolnych. Obecnie przepisy ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa (art. 3) odsyłają do definicji producentów rolnych w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności (Dz. U. z 2023 r. poz. 885). Zgodnie z art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności za producenta rolnego uznaje się osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, będącą rolnikiem w rozumieniu art. 3 pkt 1 rozporządzenia 2021/2115. Przepisy rozporządzenia 2021/2115 wskazują, iż "rolnik" oznacza osobę fizyczną lub prawną bądź grupę osób fizycznych lub prawnych, bez względu na status prawny takiej grupy i jej członków w świetle prawa krajowego, których gospodarstwo jest położone na obszarze objętym zakresem terytorialnym stosowania Traktatów, określonym w art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej w związku z art. 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), oraz które prowadzą działalność rolniczą określoną przez państwa członkowskie zgodnie z art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Działalność rolniczą" definiuje się w taki sposób, aby oznaczała działalność umożliwiającą przyczynianie się do dostarczania dóbr prywatnych i publicznych poprzez co najmniej jedno z poniższych działań: a) wytwarzanie produktów rolnych obejmujące działania takie jak chów zwierząt lub uprawa, w tym w drodze użytkowania torfowisk - przy czym produkty rolne oznaczają produkty wymienione w załączniku I do TFUE, z wyjątkiem produktów rybołówstwa - a także bawełnę i zagajniki o krótkiej	Odwołanie do funkcjonujących definicji umożliwia ich jednolite stosowanie.

			rotacji; b) utrzymywanie użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy, bez konieczności podejmowania działań przygotowawczych wykraczających poza użycie zwykłych metod rolniczych i zwykłego sprzętu rolniczego. Wielokrotne odsyłanie do innych aktów prawnych zawierających bardzo szeroką definicję producenta rolnego budzi wątpliwości interpretacyjne. Powoduje to trudności w ustaleniu, czy kontrahent zbywający na rzecz podmiotów skupujących produkty rolne, jest producentem rolnym w rozumieniu art. 3 ust 1 ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa i w konsekwencji od jakich transakcji należy dokonywać wpłat na Fundusz. Stanowisko KOWR przedstawione w Pytaniach i odpowiedziach dostępnych na stronie https://www.gov.pl/web/kowr/najczesciej-zadawane-pytania4 (dostęp z dnia 15.01.2024 r.) wskazuje na konieczność odwoływania się do pojęcia działalności rolniczej wypracowanego w różnych gałęziach prawa (definicji legalnej wynikającej z przepisu z art. 2 ust 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych czy art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych), co nie wynika z brzmienia obecnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 9 maja 2023 r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa. Przedmiotowe kwestie należy doprecyzować w ustawie.	
39.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	W ustawie o Funduszu Ochrony Rolnictwa (art. 3) brak jest mowy o „nabyciu bezpośrednio od rolnika” lub „nabyciu produktów rolnych od rolnika z jego własnego gospodarstwa rolnego/własnych upraw albo hodowli lub chowu”. Zapis ten wymaga dookreślenia w ustawie. Stanowisko KOWR przedstawione w Pytaniach i odpowiedziach dostępnych na stronie https://www.gov.pl/web/kowr/najczesciej-zadawane-pytania4 (dostęp z dnia 15.01.2024 r.) potwierdza, iż obowiązek wpłat aktualizuje się w przypadku nabycia produktu bezpośrednio od producenta rolnego.	Uwaga nieuwzględniona Wpłaty na Fundusz są naliczane w wysokości 0,125% wartości produktów rolnych bez podatku od towarów i usług określonych w załączniku I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanych dalej „produktami rolnymi”, nabytych od producentów rolnych.
40.	Uwaga ogólna	Polska Federacja Producentów Żywności - Związek Pracodawców	Proponuje się, aby obowiązek wpłat na Fundusz Ochrony Rolnictwa dotyczył nabycia produktów rolnych od producentów rolnych, których gospodarstwo jest położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podsiadających numer identyfikacyjny producenta rolnego nadany w trybie przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów rolnych, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności. Podmioty skupujące mają problem z ustaleniem statusu podmiotów zagranicznych, które nie znają polskich przepisów	Definicja producenta rolnego jest określona w art. 3 pkt 3 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

41.	Uwaga ogólna	Polska Izba Nasienna	Ponownie zgłaszamy uwagę dotyczącą wyłączenia z systemu wpłat na Fundusz Ochrony Rolnictwa skupu kwalifikowanego materiału siewnego. Uwaga była zgłaszana na drodze pisma PIN/68/2024. Propozycja zmiany: W art. 3 dodaje się ust. 2 a: „Z wpłat na Fundusz wyłączony jest skup w ramach produkcji materiału siewnego kategorii: elitarny, kwalifikowany, standard w rozumieniu ustawy o nasiennictwie”	Uwaga nieuwzględniona.
42.	Uwaga ogólna	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Jako potencjalnie negatywną zmianę należy uznać nadanie organowi administracyjnemu uprawnień wynikających z działu V Ordynacji podatkowej, tj. uprawnienia do dokonywania czynności sprawdzających. Istnieje ryzyko, że instytucja ta może być nadużywana, tj. stosowana zamiast bardziej sformalizowanej i ograniczonej co do czasu trwania instytucji kontroli, co skutkować może dodatkowym nakładem administracyjnym u podmiotów skupujących.	Uwaga nieuwzględniona. Zakres przedmiotowy produktów rolnych określa załącznik I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
43.	Uwaga ogólna	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Postulujemy dalsze zmiany mające dla podmiotów skupujących charakter gwarancyjny i upraszczający, tj.: 1/ nadanie organom administracyjnym uprawnień do wydawania interpretacji indywidulanych w zakresie wpłat na FOR na podstawie art. 34 Prawa przedsiębiorców. Aktualnie ustawodawca wykluczył taką możliwość poprzez uznanie, że środki finansowe FOR nie są środkami publicznymi w rozumieniu Ustawy o finansach publicznych (art. 2 ust. 2 Ustawy o FOR), choć posiadają one cechy danin publicznych, o których mowa w tej ustawie;	Pomoc nie jest objęta przepisami ustawy o finansach publicznych
44.	Uwaga ogólna	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Postulujemy wprowadzenie publicznego rejestru producentów rolnych, bądź alternatywnie nałożenie na producentów rolnych obowiązku składania podmiotom skupującym corocznych oświadczeń o posiadaniu takiego statusu oraz wykazu wystawionych w danym roku dla danego podmiotu skupującego faktur dokumentujących dostawę wytworzonych przez siebie produktów rolnych. Aktualnie podmioty skupujące mierzą się z trudnościami w ustaleniu statusu swoich kontrahentów oraz pochodzenia produktów rolnych będących przedmiotem dostawy. Jedynym źródłem tych informacji są oświadczenia składane przez kontrahentów, a brak obwarowania przekazywania takich informacji przymusem ustawowym oraz sankcją sprawia, że jest to proces czasochłonny i obarczony dużym ryzykiem błędu, zwłaszcza w przypadku największych firm z sektora handlu spożywczego, mających nierzadko aktywne relacje handlowe z setkami, czy nawet tysiącami dostawców produktów rolnych. Mając na względzie, że nie wszyscy producenci rolni świadomi są zawiłości wprowadzonych przez polskiego ustawodawcę regulacji dotyczących FOR (same wyjaśnienia zamieszczone w biuletynie KOWR liczą 43 strony i odnoszą się do zgłoszonych ponad 80 wątpliwości), wiarygodność pozyskiwanych w ten sposób danych niezbędnych do obliczenia wpłaty może być niska. W szczególności problem ten dotyczyć może małych, krajowych producentów rolnych oraz producentów rolnych z innych państw członkowskich, którym szczególnie trudno zrozumieć jest sens i cel obowiązujących w Polsce od 2024r. regulacji.	Uwaga wykracza poza zakres proponowanych zmian.

45.	Uwaga ogólna	Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji	Postulujemy wprowadzenie uproszczeń lub zwolnień od wpłat dla wiarygodnych podmiotów skupujących, w przypadku których ryzyko utraty płynności, czy upadłości jest znikome, a które aktualnie ponoszą niewspółmiernie duży nakład administracyjny w związku ze zbieraniem danych niezbędnych do kalkulacji wpłaty na FOR. Rekomendujemy rozpoczęcie konsultacji społecznych, które przełożyłyby się na stosowną zmianę przepisów w tym zakresie.	Uwaga wykracza poza zakres proponowanych zmian.
46.	Uwaga ogólna	Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa	Wnioskujemy o całkowite zniesienie FOR. Uzasadnienie: Nałożenie dodatkowego obowiązku w postaci opłaty na FOR wręcz przerzuca odpowiedzialność nieuczciwych firm na rzetelnie działające firmy na rynku. Z kolei ze strony producentów rolnych następuje uśpienie czujności, brak samokontroli jeśli chodzi o nieuczciwych kontrahentów. Warto rozważyć inna formę rekompensat dla producentów rolnych, bez obciążania uczciwych firm działających na rynku.	Uwaga nieuwzględniona Celem zasadniczym Funduszu jest stworzenie możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym rekompensatę z tytułu utraty przychodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku upadłości nabywców produktów rolnych
47.	Uwaga ogólna	Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa	Wnioskujemy o usunięcie w deklaracji kolumny "ilość "nabytych produktów rolnych stanowiących podstawę naliczenia wpłaty na FOR. Uzasadnienie: element zbędny, nie wpływa na ustalenie opłaty na FOR. Technicznie problemowe - szczególnie przy płatnościach częściowych dotyczących faktur RR, przy zakupie więcej niż jednego asortymentu na dokumencie nie ma możliwości ustalenia ilości.	Art.. 3 ust. 1 określa "wartość produktów rolnych"
48.	Uwaga ogólna	Polskie Stowarzyszenie Obsługi Rolnictwa	Wnioskujemy o doprecyzowanie i bardziej szczegółowe wyjaśnienia w zakresie produktów rolnych objętych opłatą FOR w szczególności materiał siewny, który jest kontrowersyjny. Uzasadnienie: objaśnienia są nieprecyzyjne i niewystarczające.	Uwaga nieuwzględniona. Zakres przedmiotowy produktów rolnych określa załącznik I do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
49.	Uwaga ogólna	Porozumienie dla Mleczarstwa	Doprecyzowanie definicji "Producentów rolnych", od których nabywane są produkty rolne, od wartości których naliczane są opłaty na FOR. - w ten sposób aby wyłączyć podmioty zagraniczne z wypłat rekompensat na FOR	Definicja producenta rolnego jest określona w art. 3 pkt 3 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności.

50.	Uwaga ogólna	Porozumienie dla Mleczarstwa	zmiana sposobu naliczania wpłat - zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisów - wpłaty te obejmują również transakcje zagraniczne, dlatego postulujemy wprowadzenie zmiany polegającej na zwolnieniu z opłat na FOR, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, wzorem rozwiązań funkcjonujących w zakresie Funduszu Promocji Produktów Rolno-Spożywczych, zgodnie z oświadczeniami podmiotów skupujących.	Uwaga wykracza poza zakres proponowanych zmian.
51.	Uwaga ogólna	Stowarzyszenie Branży Grzybów Uprawnych	Prosimy o doprecyzowanie zapisów art. 3 ustawy o FOR, że do wpłat na fundusz nie są zobligowani inni producenci rolni, którzy kupują surowce rolne dla celów własnej produkcji rolnej. Produkcja pieczarek oraz podłoża do uprawy pieczarek z wsianą grzybnią jest produkcją rolniczą zdefiniowaną w zał. nr 1 do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Podmioty z branży pieczarek, będące podatnikami VAT skupują od innych producentów rolnych surowce do produkcji w postaci słomy, nawozu naturalnego, które wykorzystywane są w dalszej produkcji rolnej. Sprawa dotyczy również innych producentów rolnych kupujących surowce do dalszej produkcji rolnej.	Uwaga wykracza poza zakres proponowanych zmian.
52.	Uwaga ogólna	Związek Polskich Przetwórców Mleka	Postulujemy by zmianie uległ sposób naliczania należnych wpłat na Fundusz. Zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisów „Wartość produktów rolnych bez podatku od towarów i usług nabytych od producenta rolnego jest ustalana na pod-stawie faktur VAT i faktur VAT RR uwzględnianych w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 99 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.” Deklaracje te obejmują jednak również transakcje zagraniczne (wspominane wyżej zakupy produktów rolnych od zagranicznych producentów rolnych). W celu uniknięcia naliczania wpłat od takich transakcji należy zmienić sposób ich naliczania. Dlatego postulujemy wprowadzenie zmiany do ustawy z dnia 9 maja 2023r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa polegającej na zwolnieniu z opłat na Fundusz wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, wzorem rozwiązań funkcjonujących w zakresie Funduszy Promocji Produktów Rolno-Spożywczych. Jednocześnie tak jak w przypadku Funduszy Promocji podstawą naliczenia opłat nie powinny być deklaracje podatkowe, a pisemne oświadczenie podmiotów skupujących.	Uwaga wykracza poza zakres proponowanych zmian.
53.	Uwaga ogólna	Związek Polskich Przetwórców Mleka	Postulujemy wyłączenie branży mleczarskiej z obligatoryjnego udziału z Funduszu Ochrony Rolnictwa. Zaś w zamian proponujemy podjęcie prac na ustawą, wprowadzającą dobrowolne ubezpieczenie dla producentów rolnych od skutków niewypłacalności podmiotów skupujących płody rolne. Polisy tego typu mogłyby być obsługiwane np. przez Bank Gospodarstwa Krajowego lub inną państwową instytucję finansową, a ich dobrowolność pozwoliłaby precyzyjnie określić zainteresowanie rolników podjęciem zabezpieczeń w zakresie obecnie obsługiwanym przez Fundusz. Jednocześnie pozwoliłoby to na zdjęcie z podmiotów skupujących obowiązków administracyjnych, wynikających z obowiązującej ustawy z dnia 9 maja 2023r. o Funduszu Ochrony Rolnictwa	Przyjęto zasadę solidarności w ponoszeniu odpowiedzialności za podmioty skupujące, które stały się niewypłacalne.
54.	Uwaga ogólna	Związek Polskich Przetwórców Mleka	Postulat o doprecyzowanie definicji producentów rolnych od których nabywane są produkty rolne od wartości których naliczane są wpłaty na Fundusz Ochrony Rolnictwa: Zgodnie z interpretacją aktualnie obowiązujących przepisów dostępną na stronie internetowej Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa pod adresem: https://www.gov.pl/web/kowr/najczesciej-zadawane-pytania4, działające na terytorium RP podmioty skupujące produkty rolne są zobowiązane dokonywać wpłat na Fundusz również w przypadku zakupu produktów rolnych pochodzących z gospodarstw zlokalizowanych na terenie Unii Europejskiej, a nie tylko Polski. W konsekwencji,	Definicja producenta rolnego jest określona w art. 3 pkt 3 ustawy o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji

			zgodnie aktualną interpretacją definicji producenta rolnego, zagraniczne gospodarstwa rolne współpracujące z polskimi podmiotami skupującymi również mają prawo do rekompensat z Funduszu. Pozwalamy sobie wyrazić wątpliwość, czy celem prawodawcy było stworzenie „mechanizmu ubezpieczeniowego" dla gospodarstw z całej Unii Europejskiej. Jednocześnie zwracamy uwagę, na fakt, że zagraniczne podmioty skupujące, które współpracują z polskimi gospodarstwami rolnymi, ale nie składają deklaracji podatkowych w Polsce, nie są objęte obowiązkami wynikającymi z ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa. Ma to wpływ na konkurencyjność polskich podmiotów skupujących. W związku z tym postulujemy zmianę definicji producenta rolnego w taki sposób, by obejmowała ona jedynie gospodarstwa rolne zlokalizowane na terenie Polski.	wniosków o przyznanie płatności.
55.	Uwaga ogólna	ZZR SAMOOBRONA	Niezrozumiała jest propozycja zwiększenia o 100 % odpisu na obsługę urzędniczą tego funduszu dla KOWR, tym bardziej, że ustawa zabrania wspierania FOR przez środki budżetowe	Obecnie projektu zmiany ustawy o Funduszu Ochrony Rolnictwa nie przewiduje zwiększenia odpisów na obsługę FOR dla KOWR
56.	Uwaga ogólna	ZZR SAMOOBRONA	Uważamy za niecelowe i szkodliwe dla podmiotów zobowiązanych do płacenia, zastąpienia płacenia składki na FOR z kwartalnej na roczną. Będzie to większy wysiłek dla tych podmiotów i spowoduje kolejne apele o ich obniżenie. Ponadto, jeśli nie będzie to na bieżąco płacone , będzie większe ryzyko niestabilności wpływów na ten fundusz.	Uwaga nieuwzględniona Roczne deklaracje zmniejszają obciążenia administracyjne
57.	Uwaga ogólna	ZZR SAMOOBRONA	Negatywnie odbieramy pomysł, aby zrezygnować z wypłat rekompensat za wierzytelność producentów rolnych z tytułu zbycia produktów rolnych powstałych po dacie niewypłacalności podmiotu. Rolnik nie ma żadnych narzędzi, aby sprawdzić firmy i często może nie wiedzieć jaki jest stan prawny i finansowy nieuczciwej firmy. Jesteśmy za tym, aby były kary i zakazy za próby nabywania i wystawiania faktur przez podmioty niewypłacalne. To one powinny ponosić odpowiedzialność za taki proceder. Nie zgadzamy się, aby firmy skupujące i przetwórcze płaciły na ten fundusz ze swojego zysku.	Informacje o upadłości podmiotu skupującego są powszechnie dostępne.
58.	uzasadnienie i OSR	Krajowy Ośrodek Wparcia Rolnictwa	Wnosimy o stosowną redakcję uzasadnienia i OSR, albowiem rekompensaty przyznane w 2024 r. pochodziły ze środków własnych Funduszu i nie stanowiły pomocy publicznej (zgodnie z art. 2 ust.2 uFOR)	Uwaga nieuwzględniona Wyroki Trybunału (sprawa C-345/02 i sprawa C-556/19) rozstrzygają o pomocy publicznej w przypadku obsługi rachunku Funduszu przez organ publiczny.
59.	Uwaga ogólna	Zrzeszenie Producentów Trzody Chlewnej SCHAB-ROL i	Zrzeszenie postuluje nie tylko uznanie wskazanych osób prawnych (grup producentów rolnych, organizacji producentów rolnych, spółdzielni rolników itd.) za podmioty chronione ustawą na równi z producentami rolnymi ale również wyłączenie tych podmiotów z obowiązku dokonywania wpłat na Fundusz, tak jak producentów rolnych. W ustawie należy wyraźnie wskazać, iż obowiązków	Przyjęto zasadę solidarności w ponoszeniu odpowiedzialności za

		Podlaski Związek Rolniczych Zrzeszeń Branżowych Producentów Trzody Chlewnej	nałożonych na podmioty skupujące nie stosuje się względem ww. podmiotów tzw. grup producentów rolnych i ich związków, organizacji producentów rolnych i ich zrzeszeń, spółdzielni rolników i ich związku, rolniczej spółdzielni produkcyjnej)	podmioty skupujące, które stały się niewypłacalne.
60.	Uwaga ogólna	Zrzeszenie Producentów Trzody Chlewnej SCHAB-ROL i Podlaski Związek Rolniczych Zrzeszeń Branżowych Producentów Trzody Chlewnej	Do ustawy należy dodać przepis w myśl którego Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka dysponuje środkami funduszu na podstawie uchwały Komisji Zarządzającej Funduszu Ochrony Rolnictwa (zwana dalej komisją zarządzającą). Zmiana ta pozwoliłaby odejść od zasady pomocy de minimis. Pozwoliłoby to wykreślić szkodliwy zapis art. 12 ust. 1a w myśl którego "Rekompensata stanowi pomoc de minimis w rolnictwie i może być przyznana zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.2)) oraz z przepisami o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej". W innym razie wobec wyczerpania limitu wsparcie z Funduszu dla większości podmiotów uprawnionych będzie stanowiło pomoc wyłącznie iluzoryczną.	Uwaga nieuwzględniona Brak możliwości notyfikacji programu pomocy